

Kazimierz Mrówka

Poemat Parmenidesa : fragmenty B 9-17, B 19

Zagadnienia Filozoficzne w Nauce nr 50 [Numer rocznicowy], 118-139

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kazimierz MRÓWKA
Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie

POEMAT PARMENIDESA. FRAGMENTY ***B 9-17, B 19***

WSTĘP

W artykule zamieszczam fragmenty poematu Parmenidesa, w klasycznym wydaniu Dielsa-Kranza oznaczone B 9-17 oraz B 19. Pomiędzy B 18 uwzględniony przez Dielsa-Kranza, ale zachowany jedynie w wersji łacińskiej. Niniejszy tekst jest uzupełnieniem autorskiego wydania poematu Parmenidesa wraz z obszernym komentarzem, *Parmenides. Ścieżka prawdy. Analiza fragmentów B 1-B 8, w. 1-51*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012. Pełne informacje bibliograficzne, uwzględnione w artykule, zawarłem we wspomnianym wydaniu. To samo dotyczy aparatu krytycznego: obejmuje on głównie wydawców i hermeneutów poematu Parmenidesa uwzględnionych w pracy *Parmenides. Ścieżka prawdy*. W artykule korzystam ze słownika: Henry George Liddell, Robert Scott, *A Greek-English Lexicon. Revised and augmented throughout by Sir Henry Stuart Jones. With the assistance of Roderick McKenzie*, Clarendon Press, Oxford, w wersji internetowej: <http://www.perseus.tufts.edu>. (Skrót LSJ). W drugiej części artykułu zamieszczam słownik LSJ zawierający ważniejsze pojęcia analizowanego poematu. Gwiazdki towarzyszące słowom w przekładzie poematu odsyłają do słownika.

Fragmenty B 1-8, w. 1-52 opisują pojęcie „jest” oraz konieczność odrzucenia drogi „nie jest”. Końcowa część B 8, od w. 52 do w. 60 oraz

pozostałe fragmenty dotyczą „mniemań śmiertelnych”. Ich wykład zapowiedziała bogini w B 1, w. 30-32:

βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἔνι πίστις ἀληθῆς.
ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσῃ, ὡς τὰ δοκοῦντα
χρῆν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα

„mniemania śmiertelnych, w których nie ma wiary prawdziwej. Ale przecież i te poznasz, w jaki sposób rzeczy ukazujące się, musiały pozornie być, nieustannie wszystko przenikając”¹.

FRAGMENTY B 9-17, B 19.

B 9

Simplikios, *In Phys.*, 180, 9-12

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται
καὶ τὰ κατὰ σφετέρως δυνάμεις ἐπὶ τοῖσί τε καὶ τοῖς,
πᾶν πλέον ἐστὶν ὁμοῦ φάεος καὶ νυκτὸς ἀφάντου
ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρω μετὰ μηδέν.

w. 1. ὀνόμασται: F¹ Aldine Diels : ὠνόμασται: DEF²

w. 2. τὰ om. E

„Skoro jednak² wszystkie^{3*} światłem i nocą zostały nazwane⁴,
i te⁵ odpowiednio do ich mocy^{6*} tymi i tamtymi,
to wszystko pełne jest razem światła i nocy bez światła⁷
równo⁸ dwóch, ponieważ żadna z dwóch nie ma udziału w nicości”.

¹Przekład w K. Mrówka, *Parmenides. Ścieżka prawdy. Analiza fragmentów B 1-B 8*, w. 1-51, PWN, Warszawa 2012. Końcową część B 8, wydałem i omówiłem w artykule *Analiza B 8*, w. 51-61 *Poematu Parmenidesa*, w: „Logos i Ethos”, 2 (31) 2011, Kraków, s. 183-201.

²Wyrażenie αὐτὰρ ἐπειδὴ, „skoro jednak”, zostało prawdopodobnie dodane do końca większego fragmentu. Być może omawiany fragment następował bezpośrednio po B 8, wszak w B 8, w. 53-59 Parmenides pisze o dwóch formach nazwanych przez śmiertelnych. B 9, co poświadcza już pierwszy wers fragmentu, jest logiczną kontynu-

acją wykładu z drugiej części B 8. Simplikios, który jest dla nas źródłem B 9, twierdzi, że omawiany fragment był blisko B 8 (*In Phys.*, 180, 8). Mimo to, część wydawców odchodzi od porządku fragmentów ustalonego przez Dielsa-Kranza i umieszcza B 9 za B 4 (B. Cassin), a więc w pierwszej części poematu, obejmującej wykład ontologii, za B 10 (A.H. Coxon), za B 11 (O'Brien), za B 18 (Mansfeld).

³πᾶς (πᾶσα, πᾶν), w liczbie mnogiej „wszyscy”, „sami tylko”, „wyłącznie tylko”; w liczbie pojedynczej „cały”, „wszystek”, „całkowity”, „każdy”. *Neutrum pluralis* πάντα, „wszelkie”, „wszystkie”, Z. Abramowiczówna (red.), *Słownik grecko-polski*, t. 1-4, Warszawa 1958-1965, t. 1, s. 375. Dalej używam skrótu ZA. Według L. Tarána, πάντα występuje tu „nie w sensie «każdej rzeczy (each thing)», ale w sensie «całości rzeczy (the totality of things)». Co to oznacza? To całość jest pełna światła i nocy, a nie każda rzecz z osobna” L. Tarán, *Parmenides. A Text with Translation, Commentary and Critical Essays*, Princeton 1965, s. 162. W B 9, w. 1 πάντα znaczy więc „wszystko” w sensie „wszystkie rzeczy”, wszystkie rzeczy tworzące jedną całość.

⁴ὀνομάσται: od ὀνομάζω, „nazywać”, „wymieniać”, „wyszczególniać”. W B 9, w. 1 ὀνομάζω użyte jest w znaczeniu nadawania nazw. J. Bollack kładzie nacisk na związek ὀνομάσται z πάντα: „Nie jest powiedziane, że dwie zasady dzielą między sobą panowanie nad rzeczami, ale to, że wybrany do ich nazwania język został zapożyczony od tych dwóch zasad i związanych z nimi mocy [...] To nie wszystkie istniejące rzeczy otrzymały te nazwy, ale że wszystkie nadane nazwy odnoszą się do dwóch terminów”, J. Bollack, *Parménide, de l'étant au monde*, Paris 2006, s. 227.

⁵Chodzi o nazwy, które nadane zostały tym i tamnym rzeczom. Na przykład tłumaczenie Coxona: „And the names corresponding to their potencies have been given to these things and those”, „I nazwy odpowiadające ich mocy zostały nadane tym rzeczom i tamnym”, A.H. Coxon, *The Fragments of Parmenides*, Las Vegas 2009, s. 88.

⁶δύναμις, „potęga”, „siła”, „moc”, „polityczna potęga”, „wpływ”, „znaczenie”. LJS: „power”, „might”, „strenght”, zob. *Słownik do B 9*.

⁷φᾶος, „światło dzienne”, „dzień”, „światło”, „blask” [ZA, t. 3, s. 452]. LJS: „light”, „daylight”. Conche podkreśla, że φᾶος jest „terminem poetyckim”, M. Conche, *Le Poème: Fragments. Texte grec, traduction présentation et commentaire*, Paris 2004, s. 198. νύξ, „noc”, „nocna pora”. Tutaj przeciwstawiona światłu, jako rzeczywistość pozbawiona światła. W parze „dzień i noc” dostrzec można wpływ *Teogonii* Hezjoda, u którego Dzień i Noc powstały z pierwotnego Chaosu. „Choć Parmenides – piszą autorzy *Filozofii przedsokratejskiej* – nie podał żadnego racjonalnego powodu wyboru światła i nocy jako kosmologicznych zasad, zdawał sobie sprawę, że czerpie z *Teogonii*”, S. Kirk, J.E. Raven, M. Schofield, *Filozofia przedsokratejska*, tłum. J. Lang, Warszawa 1999, s. 257. Innym źródłowym, tym razem filozoficznym punktem odniesienia, na co zwraca uwagę Coxon, może być fragment B 67 Heraklita: „Bóg: dzień noc, zima lato, wojna pokój, sytość głód”, Mrówka, *Heraklit. Fragmenty: nowy przekład i komentarz*, Warszawa 2004, s. 200. Przeciwnieństwo dnia i nocy, światła i ciemności przenika całe dzieło mędrca z Efezu. W wymiarze epistemologicznym jego symbolika, ujęta w metaforze snu i jawy, obejmuje parę przeciwieństw „wiedza-niewiedza”. Sen jest symbolem niewiedzy, a jawa – prawdziwego poznania. Ważny jest tu szczegól-

B 10

Klemens Aleksandryjski, *Strom.* V, 138

εἶση δ' ἀνθερίαν τε φύσιν τά τ' ἐν ἀνθερί πάντα
 σήματα καὶ καθαρᾶς εὐαγέος ἡλίου
 λαμπάδος ἔργ' αἰδήλα καὶ ὀππόθεν ἐξεγένοντο
 ἔργα τε κύκλωπος πύση περίφοιτα σελήνης
 ὃ καὶ φύσιν, εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἄμφις ἕξοντα
 ἔνθεν ἔφου τε καὶ ὥς μιν ἄγους' ἐπέδησεν' ἀνάγκη
 πείρατ' ἔχειν ἄστρον.

w. 3. ὀππόθεν Sylburg Diels : ὀπόθεν L

w. 4. περίφοιτα Scaliger Diels : περι φοιτα L

w. 6. ἔνθεν [μὲν γὰρ] Scaliger Sylburg Diels : ἔνθεν μὲν γὰρ L

ἔφου τε Sylburg Diels : ἔφουγε L

nie fragment B 89 dzieła Heraklita: „Dla przebudzonych jeden i wspólny jest świat, zaś z tych, którzy śpią, każdy zwraca się do własnego”, Tamże, s. 249. W Poemacie Parmenidesa nie pojawia się motyw snu i jawy, niemniej jednak para noc-dzień wpisuje się idealnie w epistemologię Eleaty, którą nazwać można „filozofią dróg poznania”. W proemiu zawierającym opis ekstatycznej podróży młodzieńca do domu bogini, a dokładnie w B 1, w. 11, pojawiają się ścieżki Dnia i Nocy. Pierwsza jest drogą prawdy, druga zaś drogą mniemania. Pierwsza jest drogą boską, druga ludzką. Pierwsza otwiera na ontologię, druga na kosmologię. Pierwsza nie opuszcza wielości, a ponieważ jednym z fundamentalnych „znaków” bytu rozsiewanych przez boginię na ścieżce Dnia, jest „jedno”, to ontologia jest henologią, druga zaś przyjmuje wielość, której początkiem i paradygmatem jest rozróżnienie dwóch form, światła i ciemności. Bogini Parmenidesa jest prawdą, zaś młodzieniec jest εἰδοτα φῶτα, „wiedzącym mężem” (B 1, w. 3), który zmierza εἰθ φάος, „ku światłu” (B 1, w. 10); jest mężem wiedzącym, a zarazem widzącym, właśnie dzięki światłu bijącemu od prawdy; ἀλήθεια (B 1, w. 29, B 8, w. 51).

⁸Coxon: „ἴσων znaczy 'równy w statusie lub mocy' (equal in status or power)”, A.H. Coxon, *The Fragments of Parmenides*, dz. cyt., s. 361.

„Poznasz⁹ naturę eteru* i te w eterze wszystkie
 Znaki¹⁰ i czystej jaśniejącej słońca*
 Pochodni dzieła niewidzialne^{11*} i skąd się zrodziły*.
 Dzieł też wędrujących^{12*} nauczysz się księżycy o wielkim okrągłym
 oku^{13*}
 i jego natury. Znać również będziesz niebo trzymające dookoła*,
 skąd powstało*, i jak konieczność^{14*}, która go prowadzi, spętała* go,
 aby granice gwiazd trzymało”.

B 11

Simplikios, *De cael.* 559, 20.

πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἤδὲ σελήνη
 αἰθὴρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος
 ἔσχατος ἤδ' ἄστρον θερμὸν μένος ὠρμήθησαν
 γίγνεσθαι.

w. 3. θερμὸν AF Diels : θερμῶν DE

w. 4. γίγνεσθαι DE Diels : γίνεσθαι AF

⁹Bogini dopiero zapowiada młodzieńcowi poznanie, co poświadcza, że fragment B 10 umieszczony był na początku wykładu dotyczącego mniemań. W B 10 zapowiedziana jest część kosmologiczna.

¹⁰Conche: „Znaki σήματα są konstelacjami”, M. Conche, *Le Poème: Fragments*, dz. cyt., s. 205. Nie chodzi więc o znaki bytu, które bogini rozsiewa na ścieżce Dnia w B 8.

¹¹LSJ: „ἀίδηλος, making unseen, annihilating, destroying”. Stąd ἔργ' ἀίδηλα mogą być tłumaczone na dwa sposoby: 1. „Dzieła niszczące” (np. Conche). 2. „Dzieła niejwane” (np. Wesoły).

¹²Chodzi o ruchy księżycy. Wesoły tłumaczy: „ruchy błądzące”, ale wolę przekład „dzieła wędrujące”, ponieważ ruchy księżycy są regularne i okresowe (Przekład Conche'a: „dzieła okresowe”), natomiast błądzenie może wskazywać na ruchy przypadkowe i chaotyczne.

¹³LSJ: „Κύκλωψ, ὠπρος (acc. οπα, v. infr.), ὄ, Cyclops, freq. in pl., oneeyed giant savages, Od.9.106, Hes.Th.139, Th.6.2, etc.: prop. Round-eyed, κ. σελήνη the round-eyed moon, Parm. 10.4”. Chantraine: „który ma wielkie okrągłe oko (qui a un gros oeil rond)”, P. Chantraine, *Dictionnaire Etymologique. Histoire des mots*, Paris 2009. W przekładzie idę więc za *Słownikiem Etymologicznym*.

¹⁴Pojęcie „konieczności” pojawia się również w B 8, 16; B 8, 30.

„Jak ziemia, słońce i również księżyc,
zarówno eter wspólny, jak i droga mleczna* i Olimp*
najdalszy*, również gwiazd gorąca¹⁵* siła*, rzuciły się*
do narodzin”.

B 12

Simplikios, *In Phys.* 39, 12

αἱ γὰρ στεινότεραι πλήντο πυρὸς ἀκρήτσιοι,
αἱ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἴεται αἴσα:
ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἢ πάντα κυβερνᾷ:
πάντα γὰρ στυθεροῖο τόκου καὶ μίξιος ἄρχει
ἔπέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν τό τ' ἐναντίον αὔτις
ἄρσεν θηλυτέρῳι.

w. 1. πλήντο Bergk 1842 Diels : πλήνται Bergk 1864 : παήντο E^a : πάντο D¹ :
πύήντο D²E : ποίήντο Aldine Karsten

ἀκρήτσιο Diels : ἀκρήτσιοι DE^a : ἀπρίτσιοι EF : ἀκρίτσιο Aldine Karsten

w. 4. πάντων W Conche Cassin : πάντα DEF Karsten Diels Diels-Kranz : πάντᾶ
Cordero : πάντος Brandis Bergk : πάντη Mullach Tarán Mourelatos : πάντη Coxon :
πᾶσιν Stein

ἄρχει DE Diels : ἄρχῆ F Aldine Karsten

w. 5. μιγῆν Bergk Stein Diels : μιγῆν DEF

αὔτις F Diels 1897 Diels-Kranz : αὔθτις DE Diels 1882

„Bo najwęższe¹⁶* wypełniły się ogniem czystym¹⁷,
a tamte następne nocą, dalej ognistego płomienia* wzbija się porcja*.
Zaś w ich środku bóg¹⁸*, co wszystkim kieruje*.
Wszystkiego bowiem nienawistne* rodzenie* i związek zaczyna,
wysyłając żeńskie, by z męskim się zjednoczyć* i na odwrót,
męskiemu z bardziej żeńskim¹⁹”.

¹⁵Abramowiczówna: θερμός, „ciepły”, „gorący”, „ognisty”, „namiętny”, ZA, t. 2, s. 455.

¹⁶Prawdopodobnie najwęższe pierścienie.

¹⁷Czystość w sensie niezmięszania ognia z niczym innym.

B 13

Platon, *Symp.*, 178 bArystoteles, *Metaph.*, A, 4, 984 B 27Plutarch, *Amat.*, XIII, 756 fSextus Empiryk, *Adv. Math.*, IX, 9Stobajos, *Ecl.*, I, 9, 6 (I, 113, 4 Wachsmuth)Simplikios, *In Phys.* 39, 18

πρώτιστον μὲν Ἔρωτα χεῶν μητίσατο πάντων

„Pierwszego Erosa z bogów wymyślił^{20*} wszystkich”.

¹⁸δαίμων pojawia się również w B 1, w. 3.

¹⁹D. Kubok dokonuje udanej próby rekonstrukcji kosmologii Parmenidesa. Odwołuje się przy tym również, poza fragmentami B 9-12 do świadectwa Aetiosa II, 7, 1, które Diels oznaczył A 37 I: „Najbardziej na zewnątrz wysuniętym pierścieniem – piśsze Kubok – jest ‘trwałe otoczenie’ (τὸ περιέχον σπερεόν) lub ‘najdalszy Olimp’ (δάλυμπος ἔσχατος), który otacza wszystko na zasadzie muru. Pod nim znajduje się pierścień ognia, czyli ‘eter’ (αἰθήρ), który – jak poucza fragm. B 10 – odróżniony jest od nieba, ponieważ ‘znaki’ (σήματα) świecące znajdują się właśnie w eterze. We fragm. B 11 eter jest określony jako αἰθήρ τε ζυνός (‘wspólny wszystkim eter’), podczas gdy świadectwo Aetiosa precyzuje, że eter zajmuje najwyższą sferę. Zaraz poniżej następują pierścienie zmieszane nieba (B 10), najpierw Słońca, bezpośrednio po czystym ogniu eteru, a potem to, co nazywa Parmenides właściwym niebem: gwiazdy, Droga Mleczna i najniżej z nich – Księżyc. Pozostaje jeszcze jeden obszar, który należałoby zaliczyć do tego, co zmieszane. Jest to – wedle świadectwa Aetiosa – ‘otoczenie ziemi’ (τὰ περίγεια). Można tu zaliczyć powietrze oraz wilgoć i chmury. Następnie wyróżniony jest pierścień (sfera) nocy, czyli Ziemia, pod którą z kolei znajduje się obszar ognia podziemnego odpowiedzialny za erupcję wulkanów, a w centrum ‘trwały’ (σπερεόν) środek”, D. Kubok, *Prawda i mniemanie. Studium filozofii Parmenidesa z Elei*, Katowice 2004, s. 275-277.

²⁰Podmiotem jest najprawdopodobniej „dajmon” z B 12, w. 3. Eros byłby więc pierwszym z bogów wymyślonych przez dajmona. U Simplikiosa B 13 następuje zaraz po B 12, 1-3, co wskazuje właśnie na boga jako przyczynę powstania Erosa i innych bogów. Jeśli B 13 był rzeczywiście częścią B 12, to nie dajmon jest odpowiedzialny bezpośrednio za łączenie męskiego z żeńskim, lecz właśnie Eros. „Erotyczna” działalność pierwszego wymyślonego przez dajmona boga miałaby wymiar kosmologiczny i kosmogoniczny. Eros Parmenidesa odgrywałby więc rolę podobną do Erosa Hezjoda. Conche w Erosie parmenidejskim dostrzega odbicie Erosa u Homera, to znaczy nie siły demiurgicznej, jak u Hezjoda, lecz pragnienia, pożądania. Jest to jednak zbyt skromne i redukcjonistyczne ujęcie, które nie docenia tego, że Parmenides nazwywa

B 14

Plutarch, *Adv. Colot.*, 15, 1116 a

νυκτιφάες περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς.

νυκτιφάες Scaliger Diels : νυκτὶ φάος libri

„Nocą świecące²¹* dookoła ziemi błąkające się obce²²* światło”.

B 15

Plutarch, *De fac. lun.*, 16, 929 b, *Quaest. rom.*, 76, 282 b

αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο.

αἰεὶ Aldine Scaliger Diels : αἰεὶ libri

„zawsze patrzący²³* na promienie słońca”.

B 15 a

Schol. in Bazyli z Cezarei, *Homiliae in Hexaemeron*, XXV (ed. Pasquali)

Erosa pierwszym z bogów, a jego genezę umiejscawia w części wykładu bogini poświęconego kosmogonii.

²¹Oprócz poematu Parmenidesa, słowo pojawia się w grece tylko jeden raz. LSJ: „νυκτιφάης, ἑς, shining by night “φῶς” Parm.14, cf. Orph. H. 54.10”. Niektórzy autorzy (Beaufret, Mourelatos, Cassin, Krokiewicz) podkreślają poetyckie piękno tego fragmentu, wbrew dosyć powszechnej opinii o marnej jakości poezji Parmenidesa. Więcej na ten temat zob. *Wstęp* do K. Mrówka, *Parmenides. Ścieżka prawdy*, dz. cyt.

²²Dookoła ziemi „błąka się”, krąży księżyc. Świeci nie swoim, lecz „obcym” zapożyczonym od słońca światłem.

²³Poetycka metafora, podobnie jak w B 14. W obu fragmentach Parmenides podkreśla, że księżyc świeci obitym blaskiem. Jednocześnie B 15 jest uzupełnieniem B 14 ponieważ w poprzednim fragmencie cytowanym przez Plutarcha, eleata mówi, że księżyc świeci zapożyczonym światłem, ale nie wymienia jeszcze słońca, tylko wskazuje ziemię, wokół której błądzi księżyc. W B 15 Parmenides już wyraźnie potwierdza, że księżyc „wpatruje się” w słońce.

ὕδατόριζον

„zakorzeniona w wodzie”²⁴.

B 16

Arystoteles, *Metaph.*, Γ 5, 1009 b, 22-25

Teofrast, *De sensibus*, 3 (*Dox.*, 499, 18-21)

ὥς γὰρ ἑκάστοτ' ἔχει κρᾶσιν μελέων πολυπλάγκτων,
 τὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται· τὸ γὰρ αὐτὸ
 ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν
 καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλεόν ἐστὶ νόημα.

w. 1. ἑκάστοτ' Arystoteles E¹J Teofrast PF Coxon Tarán Mourelatos : ἑκάστῳ Arystoteles A^b Karsten Zeller Mullach Stein : ἕκαστος Arsytooteles Arsytooteles E² Aleksander z Afrodyzji Gallop Zafiropulo Casertano : ἕκαστον (om. κρᾶσιν) Asklepios

κρᾶσιν Arystoteles Teofrast Aleksander z Afrodyzji Coxon : κρᾶσις Estienne Tarán Mourelatos

πολυπλάγκτων Teofrast Diels : πολυκάμπτων Arystoteles Zeller Mullach

w. 2. παρέστηκεν Karsten Diels *Dox.* Coxon Tarán Mourelatos : παρέστηκεν Teofrast : παρίσταται Arystoteles Aleksander z Afrodyzji Asklepios Calogero Cordero : παρῖσταται Diels 1897

„Jakie bowiem za każdym razem jest zmieszanie^{25*} wiele błędzących członków^{26*},

tak myślenie* uobecnia się w ludziach. Tym samym bowiem jest to, co myśli* i natura członków ludzkich w każdym i we wszystkich. Pełnia²⁷ bowiem jest myślą”.

²⁴Chodzi o ziemię. Słowo poprzedzone jest zdaniem: „Parmenides w swych wersach powiedział o ziemi, że jest „zakorzeniona w wodzie (ὕδατόριζον)”.

²⁵Parmenides ma na myśli stosunek zmieszania form światła i ciemności. Od ich proporcji w organie zmysłowym zależy jakość poznania zmysłowego. Im więcej światła, tym lepsze poznanie. Warto podkreślić, że poznanie pewne, które bogini opisuje w pierwszej części poematu dotyczy jedynie światła. Ścieżka Dnia nie przeplata się tam ze ścieżką Nocy. Zob. również przypis poniżej.

B 17

Galen, in *Epid.*, VI, commentarius 2 (Kuhn, *Claudii Galeni Opera Omnia*, XVII, I, 1002; Wenkebach-Pfaff, *Corpus medicorum graecorum*, V, 10, 2, 2, 119)

δεξιτεροῖσιν μὲν κούρους, λαιοῖσι δὲ κούρας

δεξιτεροῖσιν Karsten Diels : δεξιτεροῖσι libri Gallop

dè Scaliger Karsten Diels : δ' αῶ libri

²⁶Coxon μελέων tłumaczy jako „ciało (body)”, A.H. Coxon, *Fragments of Parmenides*, dz. cyt., s. 90. Za nim Conche „le corps”, M. Conche, *Le Poème: Fragments*, dz. cyt., s. 245. Jednakże fragment w całości dotyczy tematyki teorii poznania, co potwierdza kontekst, w którym B 16 cytowany jest przez Arystotelesa. W *Metafizyce* czytamy: „[...] filozofowie ci identyfikują myśl (φρόνησις) z wrażeniem zmysłowym, które według nich jest prosta zmianą fizyczną (ἀλλοίωσις), i że to, co się jawi naszym zmysłom, musi być prawdziwe. Z tej przeto racji zarówno Empedokles, jak i Demokryt, i, że się tak wyrażę, wszyscy inni filozofowie padli ofiarą tego rodzaju poglądów. Empedokles twierdzi, że zmieniać stan fizyczny (ἔξιν) znaczy zmieniać myśl: ‘Bo mądrość ludzi wzrasta podług tego, co w zmysłach zaszło’. A gdzie indziej mówi, że: ‘w miarę jak się zmienia ich natura, ulegają zmianie ich myśli’. Również i Parmenides wyraża się w ten sam sposób.”, Arystoteles, *Metafizyka*, G 5, 1009 b, tłum. K. Leśniak, w: *Dzieła wszystkie*, t. 2, Warszawa 1990. W tym miejscu Arystoteles cytuje omawiany fragment. W B 16 „członki” oznaczają raczej „organy zmysłowe”, zob. Diels H., *Parmenides Lehrgedicht*, Berlin 1897, s. 112. Za nim np. K. Popper, *Droga do wiedzy. Domysły i refutacje*, tłum. S. Amsterdamski, Warszawa 1999, s. 684 nn., a za nim z kolei D. Kubok (za którym cytuję Poppera): „Myślenie na nich oparte [na ‘członkach’, resp. ‘organach zmysłowych’ – K.M.], odpowiada zejściu z właściwej drogi, drogi prawdy, i prowadzić musi do błędzenia”, *Prawda i mniemanie*, dz. cyt., s. 250.

²⁷Zdecydowana większość wydawców i komentatorów tłumaczy τὸ πλέον: „to, co góruje”, „to, czego jest więcej”, „górujące”, czyli pochodzące od πλείων. W tym znaczeniu o jakości myśli świadczy to, która z dwóch form góruje nad inną: jeśli jest to światło, to myśl jest lepsza, jeśli jest to ciemność, wtedy myśl błędzi jeszcze bardziej. Jednakże poznanie zmysłowe, o którym mowa w B 16 jest mieszaniną światła i ciemności. Pełnia oznacza więc połączenie dwóch form. W tym wypadku πλέον pochodzi od πλέωσ and jak wspominałem oznacza „pełnię”. Niektórzy autorzy (Bollack, Aubenque) interpretują ostatni wers B 16 w duchu ontologii, utożsamiając byt i myśl. Ta ostatnia staje się „pełnią bytu”. Sądzę jednak, że τὸ πλέον odnosi się do φρασιον, i wyraża ideę zmieszania dwóch form. W takiej interpretacji zachowana zostaje również epistemologiczna jedność fragmentu: Parmenides w całym B 16 mówi o poznaniu zmysłowym.

„Po prawej* chłopcy, po lewej* zaś dziewczynki”²⁸.

B 19

Simplikios, *De cael.*, 558, 8

οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφην τάδε καὶ νῦν ἔασι
καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τελευτήσουσι τραφέντα·
τοῦθ' δ' ὄνομα' ἀνθρώποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἑκάστωι.

καὶ νῦν Gaisford : καὶ νῦν libri

„Tak oto, popatrz*²⁹, według mniemania* zrodziły się te rzeczy i teraz są³⁰,
i dalej odtąd wzrastając* osiągną kres*.
Im nazwy ludzie nadali z odmiennym znakiem³¹* dla każdej”.

²⁸B 17 rzuca słabe światło na parmenidejską koncepcję tworzenia płodu. Galen w dziele *In Hippocratis libros Epidemiarum* cytuje Parmenidesa na poparcie hipotezy, że chłopcy rodzą się w części prawej macicy. Podobne stwierdzenie, że samiec pochodzi z prawej części macicy, zaś samica z lewej części znaleźć można w *O rodzeniu się zwierząt* Arystotelesa (763 B 30-764 a 3), który wprawdzie nie podaje imienia Parmenidesa, lecz pisze ogólnie o „Anaksagorasie i innych filozofach przyrody”. Inne świadectwo pochodzi od Aetiosa, który wyjaśnia genezę płci dziecka: „Według Anaksagorasa i Parmenidesa, z jednej strony, sperma z części prawych jest wtryskiwana do części prawych macicy, z drugiej strony, ta pochodząca z lewych do lewych. Przy zmianie kierunku wytrysku, rodzi się płeć żeńska” (Aetios, V, 7, 2, Diels-Kranz 28 A 53). W przypadku, gdy sperma pochodzi z prawego jądra mężczyzny i trafia do prawej części macicy, wtedy rodzi się dziecko płci męskiej. I analogicznie, gdy sperma z lewego jądra wtryskiwana jest do części prawej macicy, wtedy rodzi się dziecko płci żeńskiej. Możliwy jest jednak wtrysk z lewego jądra do prawej części macicy. Wtedy również rodzi się dziewczynka. Ale gdy nasienie wędruje z prawego jądra do lewej części macicy, to rodzi się płeć pośrednia, chłopiec o rysach dziewczęcych. Więcej na ten temat zob. M. Conche, *Le Poème: Fragments*, dz. cyt., s. 258-260.

²⁹Poemat jest wykładem-monologiem bogini, który adresuje do młodzieńca. Z treści B 19 wynika, że fragment rzeczywiście mógł wieńczyć dzieło Parmenidesa.

³⁰Chodzi o trwanie rzeczy w czasie, które rodzą się, rozwijają i wreszcie zostaną unicestwione”. Rzeczy „teraz są”, ale nie są wieczne. Tylko „będące” – którego treść wypełnia pierwszą część poematu – jest w pełni, nie ma początku i końca, jest poza czasem.

SŁOWNIK WAŻNIEJSZYCH POJĘĆ

B 9

πάς, πᾶσα, πᾶν, Aeol. παῖς, A. "παῖσα" Sapph.Supp.13.8,21.2, 20a.14, Alc.Supp.12.6, 25.8; Cret., Thess., Arc. fem. πάνσα GD14976 (Gortyn), IG9(2),234.2 (Pharsalus, iii B.C.), 5(2),343.16 (Orchom. Arc., iv B. C.); gen. παντός, πάσης, παντός: gen. pl. masc. and neut. πάντων, fem. πασῶν, Ep. and Ion. πασῶν, Ep. also πασῶν [σα] Od.6.107; dat. pl. masc. and neut. πᾶσι, Ep. and Delph. "πάντεσσι" II.14.246, IG22.1126.22.44; also Locr. "πάντεσιν" Berl.Sitzb.1927.8 (V B.C.); Delph. "πάντεσσι" SIG452.5 (iii B.C.); "πάντοις" GD2652 (Delph., ii B.C.), Tab.Defix.And.75.8; πᾶν as acc. masc. in LXX, π. ἄνδρα, οἰκέτην, οἶκον, 1 Ki.11.8, Ex. 12.44, Je.13.11. [Dor. and Aeol. πᾶν [α'] Hdn.Gr.2.12, Pl.O.2.85, Sapph. Oxy.1787 Fr.3 ii 5,a,l., and Att. in compds., as ἔπαν, πάμπαν, etc. (but in compds. sis. long in Att., AB416).] Coll. Pron., when used of a number, all; when of one only, the whole; of the several persons in a number, every. I. in pl., all, "πάντες τε θεοὶ πάσαι τε θείωναι" II.8.5, etc.; πάντες ὅσοι. Od.1.11, etc.; πάντας ὧ, ἄνπεριτυγχάνη, for ὅσους ἔν, Pl.R.566d; also with the Art., v.infr. B. 2. strength. by Advbns., ἕμα πάντες all together, II.24.253, etc.; "πάντες ἕμα" 1.495 (in Prose commonly ἔπαντες, but not always, v. Hdt.9.23, X.Cyr.1.3.10, etc.); with a collect. noun, "ἕμα πᾶς ὁ δῆμος" D.H.2.14; "πάντες ὁμῶς" II.15.98; "ἄμου πάντες" S.El.715; "πάντα μάλ' α'" II.22.115, Od.5.216, etc.; "πάντες ὁμοίως" D.20.85, etc. 3. with Sup., πάντες ἀριστοὶ all the noblest, II.9.3, Od.4.272, etc. 4. consisting or composed wholly of, i.e. nothing but, only, "φρουρούμενος ὑπὸ πάντων πολέμιων" Pl. R.579b; "ἐκ πασῶν δυνάμεων συσεστῶς" Corp.Herm. 13.2; cf.11.2.

δύναμις [υ], ἦ, gen. f. εως, Ion. ιος, Ion. dat. δυνάμι: (δύναμαι): A. power, might, in Hom., esp. of bodily strength, "εἴ μοι δ. γε παρέῃ" Od. 2.62, cf. II.8.294; "οἴη ἐμῆ δ. καὶ χεῖρες" Od.20.237; "ἦ δ. τῶν νέων" Antipho 4.3.2, etc.: generally, strength, power, ability to do anything, πᾶρ δύναιμι beyond one's strength, II.13.787; in Prose, "παρὰ δ. τολμηραὶ" Th.1.70, etc.; "ὑπὲρ δ." D.18.193; opp. κατὰ δ. as far as lies in one, Hdt.3.142, etc. ("κατὰ δ." Hes.Op.336); "εἰς δύναιμι" Cratin. 172, Pl.R. 458e, etc.; "πρὸς τὴν δ." Id.Phdr.231 a. 2. outward power, influence, authority, A.Pers.174 (anap.), Ag.779 (lyr.); "καταπαύσαντα τὴν Κῦρου δ." Hdt.1.90; "δύναιμι προύχοντες" Th.7.21, etc.; ἐν δ. εἶναι, γενεσθῆαι, X.HG4.4.5, D.13.29. 3. force for war, forces, "δ. ἀνδρῶν" Hdt.5.100, cf. Pl.Mx.240d, Plb.1.41.2, LXX Ge.21.22, OGI139.8 (ii B. C.); μετὰ δύναιμι βικάνων Wilcken Chr.10 (ii B. C.), etc.; "δ. καὶ περὶ καὶ ἱπικῆ καὶ ναυτικῆ" X.An.1.3.12; πέντε δύναιμι πεφρουρημένον, of the five projecting rows of sarissae in the phalanx, Ascl.Tact.5.2,a. 4. a power, quantity, "χρημάτων δ." Hdt.7.9.4. 5. means, "κατὰ δύναιμι" Arist.EE1243b12; opp. παρὰ δ., 2 Ep.Cor.8.3; "κατὰ δ. τῶν ὑπαρχόντων" BGU1051.17 (Aug.).

B 10

αἰθήρ or the upper air, hence, 1. high in air, on high. 2. ethereal, heavenly, φύσις Parm.10.1.

καθαρός 1. clear of dirt, clean, spotless, unsoiled, Od., Hdt., Eur. 2. clear, open, free, ἐν καθαρώ (sc. τόπῳ) in a clear, open space, II.; ἐν καθαρώ βῆναι to leave the way clear, Soph.; διὰ καθαροῦ ῥέειν, of a river whose course is clear and open, Hdt.; τὸ ἐμποδῶν ἐνεργόνεσ καθαρὸν the hindrance was cleared away, id=Hdt.: c. gen., γλῶσσαν καθαρῆ τῶν σημῶν clear of the marks, id=Hdt. 3. in moral sense, clear from shame or pollution, pure, καθαρῶ, θανάτῳ Od.: esp. clear of guilt or defilement, clean, pure, Theogn., Aesch.; καθαρός χεῖρας Hdt.: so, of persons purified after pollution, ἱεστῆς προσῆλθεσ κ. Aesch.; of things, βωμολί, θύματα, δόμοι, μέλαθρα id=Aesch., Eur.: c. gen. clear of or from a charge, κ. ἐγκλημάτων, ἀδικίας, κακῶν, etc. Horace's sceleris purus, Plat., Xen. 4. opp. to ὀλορός, clear of admixture, clear, pure, of water, Hdt., Eur.; so, κ. φάος, φέγγος Pind.; κ. ἄρτος χρυσός Hdt.; ἀργύριον Theoc. 7 Zolei εὐαγής; „1. free from pollution, guiltless, pure, undefiled, ὀσιος καὶ εὐαγής Lex.solonis; of snow, Eur. 2. of actions, holy, righteous, Soph., Dem.; so epic advn. εὐαγῆς, Hlymn. 3. in act. sense, purificatory, Soph.

ἀδῆρος 1. making unseen, annihilating, destroying, II.: adv. λως, ὀλεθρίως, id=II. II. pass. unseen, obscure, Hes.

ἐκγίγνομαι, I. Dep.: to be born of a father, c. gen., Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα II. 2. c. dat. to be born to, Πορθεῖ τρεῖς παῖδες ἐξεγένοντο id=II. II. in aor2 to have gone by, χρόνου ἐκγεγονότος time having gone by, Hdt.: c. gen., ἐκγενέσθαι τοῦ ζῆν to have departed this life, Xen. III. impers., ἐκγίγνεται, like ἔξεσσι, it is allowed, it is granted, c. dat. pers. et inf., mostly with a negat., οὐκ ἐξεγένετό τιμι ποιεῖν it was not granted him to do, Hdt.: absol., οὐκ ἐξεγένετο it was not in his power, id=Hdt.

Κύκλωψ, ὤπος (acc. -οπα, v. infr.), δ, Cyclops, freq. in pl., oneeyed giant savages, Od.9.106, Hes.Th.139, Th.6.2, etc.: prop. Round-eyed, "Κύκλωπες δ' ἔθνα" ἦσαν ἐπώνυμοι, οὐνεκ ἄρα σφῶν κυκλοτερῆς ὀφθαλμὸς εἶς ἐνέκειτο μετώπῳ" Hes.Th.144; hence as Adj., κ. σελήνη the round-eyed moon, Parm. 10.4.

³¹ἐπίσημον, „distinguishing mark, device, badge”. Podkreślona więc zostaje odmiennosc rzeczy, oznaczonych odróżniającymi ich nazwami. W B 9, w. 1: „Skoro jednak wszystkie światłem i nocą zostały nazwane”. Samo nadawanie nazw jest czynnością różnicującą, począwszy od nadania nazw – niczym składania pieczęci na rzeczach – przeciwieństwu światła i nocy. Przeciwnie, język ontologii jest mową jednoczącą, mówiącą o jednym jedynym bycie, dla którego nie ma przeciwieństwa, ponieważ niebyt nie istnieje.

ἀμφις ἀμφί I. as adv. 1. on or at both sides, II.; with both hands at once, id=II. 2. generally, around, round about, id=II. II. apart, asunder, γαίαν καὶ οὐρανὸν ἀμφίς ἔχειν to keep heaven and earth asunder, Od.; ἀμφις ἀγῆναι to snap in twain, II.; ἀμφις φράξῃσθαι or ἀμφις φρονεῖν to think separately, i. e. to be divided, take opposite parts, id=II.

Φύω A. trans., in pres., fut., and aor1 act., to bring forth, produce, put forth leaves, etc., Hom., etc.; so, τρίχας ἔφυσεν made the hair grow, Od.; of a country, φύειν καρπὸν τε καὶ ἄνδρας Hdt. 2. of men, to beget, engender, generate, Lat. procreare, Eur., etc.—ὁ φύσας the begetter, father (opp. to ὁ φύος, the son, v. infr. B. I. 2), Soph.; and of both parents, οἱ φύσαντες Eur.: metaph., ἡδ' ἡμέρα φύσει σε will bring to light thy birth, Soph.; χρόνος φύει δδῆλα id=Soph. 3. of persons in regard to themselves, φ. πώγωνα to grow or get a beard, Hdt.; φ. περὰ Ar.: hence the joke in φύειν φράτερας, v. φράτηρ.

ἀνάγκη ἄγκω, I. force, constraint, necessity, Hom., etc.; ἀνάγκη perforce, of necessity, or in act. sense, forcibly, by force, id=Hom.; so, ὑπ' ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης, δι' ἀνάγκης, πρὸς ἀνάγκην, κατ' ἀνάγκην, attic:—ἀνάγκη ἔστι, c. inf., it is matter of necessity to do a thing, Hom., etc.; c. dat. pers., ἀν. μοι σχεθεῖν Aesch.—in Trag., πολλὰ γ' ἀνάγκη, πολλὰ σπ' ἀνάγκη or πολλὰ μ' ἀνάγκη, with which an inf. must be supplied. 2. actual force, violence, torture, Hdt., etc.; metaph., δολοποιδὸς ἀν., i. e. the stratagem of Nessus, Soph. 3. bodily pain, anguish, distress, κατ' ἀνάγκην ἔφπειν painfully, id=Soph.; ὑπ' ἀνάγκης βῶθν id=Soph.". Pojęcie „konieczności” pojawia się również w B 8, 16; B 8, 30.

ἐπιδέω, I. to bind or fasten on, τὸν λόφον Ar.; and in Mid., λόφους ἐπιδέσθαι to have crests fastened on, Hdt. II. to bind up, bandage:—Pass., ἐπιδεδεμένοι τὰ τραύματα with one's wounds bound up, Xen.; ἐπιδεδεμένοι τῆν χεῖρα id=Xen.:

B 11

γάλα, τό, gen. γάλακτος (also γάλακος, dat.) A. “γάλακ” Call.Hec. 1.44, prob. in Pherecr.108.18, (cf. An.Ox.4.338), also τοῦ γάλα indecl., Pl.Com.238: dat. pl. “γάλαξι” Pl.Lg.887d. (For γλακτ-, cf. Lat.lac for glact): milk, “ἀμειγρόμενοι γ. λευκόν” Il.4.434, cf. Od.4.88, etc.; εὐποτον γ., εὐτραφεῖ γ., A.Pers.61.1, Ch.898; ἐν γάλακτι ὄν, τετραμμένη, at the breast, E.HF1266, Pl.Ti.81c; ἐν γάλαξι τρέφουσθαι Id.Lg.1.c. (so metaph., ἐν σπαραγμοῖς καὶ γάλαξιν εἶναι, of art, Ael.VH 8.8); “σιδόναι γάλα” X.Cyn.7.4; ἐμπλήσσαι γάλακτος to fill full of milk, Theoc.24.3; metaph., “ὄνους, Ἄφροδίτης γ.” Ar.Fr.596. 2. ornithon γ. [FF08?] Ἰερωνίδος γάλα, = ὀρνιθόγαλον, Nic.Fr.71.5, (Dsc.2.144), prov. of rare and dainty things, Ar.V.508, Av.734, Men.936; “τὸ λεγόμενον, σπανιώτατον πάρεστιν ὀρνιθῶν γ.” Mnesim.9, cf. Ach. Tat.Intr.Arat. 4 (explid. by Anaxag.22 as white of egg, cf. Sch.Luc.Merc.Cond. 13). 3. ἀγαθὸν γ. a good wet-nurse, Call.Epigr.51; οὐδ' εἰ γ. λαγοῦ εἶχον . . . καὶ τὰ ὄω, κατ' ἔθειον” Alex.123. II. milky sap of plants, Thphr.HP6.3.4, etc. III. the milky way, Parm.11, Arist.Mete. 345a12, Arat.476; but “ὁ τοῦ γάλακτος κύκλος” Euc.Phaen.p.4M., Gem.5.69.

ἜΟλυμπος, ὁ, Ep. also Οὐλύμπος, metri gr., Mount Olympus (in Thessaly, Hdt.1.56, etc.), conceived to be the seat of the gods, Od. 6.42, but distd. from heaven (οὐρανός), Il.15.192 sq., cf. 5.867 sq.

ἔσχατος, ἡ, ὄν, also ος, ὄν Arat.625 (prob. fr. ἐκ, ἐξ, perh. *ēghzkaatos (cf. ἐχθός) like ἔγ-κατα) : I. of Space, as always in Hom., farthest, uttermost, extreme, θάλαμος ἔ. the hindmost chamber, Od.21.9; “ἔσχατον ἄλλων” at the end of the lines, Il.10.434, cf. 8.225; ἔσχατοι ἄνδρῶν, of the Aethiopsians, Od.1.23; “οἰκίεμεν. ἔσχατοι” 6.205; “ἔσχάτη τῶν οἰκομένων ἡ Ἴνδική” Hdt.3.106, cf. Th.2.96, etc.; “τὸ ἔ. τῆς ἀγορᾶς” X.HG3.3.5; “ὑπ'. ἔσχάτην στήλην” S.El.7.20; ἀξίς ἔ. the furthest part of the army, Id.Aj.4: pl., “ἔσχατα γαῖης” Hes.Th.731; “τὰ ἔ. τῶν στρατοπέδων” Th.4.96; “ἔπ' ἔσχατα χθονός” S.Fr.956; “αἱ ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἀστεως οἰκίαι” Th.8.95; ἐξ ἔσχατων ἔς ἔσχατα ἀπικεῖσθαι from end to end, Hdt.7.100, cf. X.Vect.1.6; “παρ' ἔσχατα λίμνης” Pl.Phil.113b, cf. Th.3.106; in various senses, uppermost, “ἔ. πυρᾶ” S.El.900; lowest, deepest, “ἀδισας” Theoc.16.52; “ἔλς” AP13.27 (Phal.); innermost, “σάρκας” S.Tr. 1053; last, hindmost, “ἦλαυσε δ' ἔ.” Id.El.734; ἐπ' ἔσχάτω at the close of a document, Pl.Feb.68.54 (if B.C.), etc. 2. of Degree, uttermost, highest, “τὸ ἔ. κορυφοῦται βασίλειوسی” Pl.O.1.113; “ἀνοροῦ ἔ.” Id.I.4(3).11; “σφίος” Lib.Or.59.88; of misfortunes, sufferings, etc., utmost, last, worst, πόνος, ἀδικία, κίνδυνος, Pl.Phdr.247b, R.361a, Grg.511d; “δδύνα αἱ ἔ.” Id.Prt.354b; δῆμος ἔ. extreme democracy, Arist.Pol.1296a2.

θερμός, ἡ, ὄν (but A. “θερμός ἀυτήμῃ” h.Merc.110, Hes.Th.696): (θερῶ): hot, “θ. λοετρά” Il.14.6, cf. Od.8.249; “θ. λοετρά” Pl.O.12.19, S.Tr.634 (lyr.), Pl.Lg.761c, etc.; “δόκρυα” Od.19.362; of water, ib.388; of glowing wood, 9.388; “θ. καίματα” Hdt.3.104 (Sup); ἦν ἄρα πυρὸς ἔτερα ὀτερα” Ar.Eq.382: freq. in Att., of hot meals or drinks, Telectid.1.8.32, Pherecr.130.8, etc.; of blood, S.Oc622, Aj.1411 (anap); “οστάτων αἰμάδι” Id.Ph.696; of fever, “θ. νόσοι” Pl.P.3.66; θ. ζῶμα feverish, Th.2.49. II. metaph., hot-headed, hasty, freq. of persons, A.Th.603, Eu.560 (lyr.), Ar.V.918, etc.; “θ. καὶ ἄνδρες” Antiph.2.4.5; of actions, “πολλὰ καὶ θ. μοχθήσας” S.Tr.1046; “θ. ἔργον” Ar.Pl. 415; “δρᾶν τι νεανικὸν καὶ θ.” Amphip. 33.10; “θ. ἐπὶ ψυχραῖς καρδίαις ἔχεις” S.An.88; “θ. πόθος” AP5.114 (Phld.); “φάρμακον” Alciph.1.37 (Comp.); c. inf., “θερμότερος ἐπιχειρεῖν” Antiph.2.1.7: Sup., “ὡ θερμότερα γυναικῶς” Ar.Th.735. 2. still warm, fresh, “ἔχνη” AP9.371; “ἀτυχήματα” Plu.2.798f; θ. κακά, opp. ἑλῶα, ib.517f; “γάμοι θ. καὶ ἴσως αἰριον” Philostr. V44.25. III. τὸ θ., = θερμότης, heat, Hdt.1.142, Pl.Cra. 413c, etc. 2. (sc. ὕδωρ), τό, hot water, θερμῶ γὰν οἰνοῦ, βᾶπτειν, Ar.Nu.1044, Ec.216; “θερμῶ κεκρομένου οἴνου” Gal.1.56; also, hot drink, Arr.Epicl.1.13.2. 3. θερμόν, τό, grace, favour, “θ. εὐρεῖν ἐν ἐρήμῳ” LXXLe.38(31).2.

μένος, A. might, force, “μῆ μ' ἀπογυῖσως μένεις, ἀλκῆς τε λάθωμαι” Il.6.265; “μ. χειρῶν” 5.506 (more freq. “μ. καὶ χεῖρες” 6.502, al.); “μ. καὶ γυῖα” 6.27. 2. of animals, strength, fierceness, παρδάλιος, λέοντος, 17.20; of horses, spirit, ib.456, 476, etc.; “ἵππος κατασθμάμων μένει” A.Th. 393; ὑπὸ χαρᾶς καὶ μένους, of dogs, X.Cyn.6.15. 3. of things, force, might, [ἔγγχος] Il.13.444; “ἦελίοιο” Od.10.160; “πυρὸς” Il.6.182, Ar.Ach. 665; “ποταμών” Il.12.18, cf. A.Pr.720; “ἄσπερων θερμόν μ.” Parm.11.3; “ἀνέμων” Emp.11.13; “χειμόνος” E.Heracl.428; “χαλινῶν ἀναοιδῶ μένει” A. Ag.238 (lyr.); “ἄτης” Id.Ch.1076 (anap); “τὸ ἀπὸ τοῦ οἴνου μ.” Hp.Acut. 63, cf. VM9, 4. life, “ἀπὸ γάρ μ. εἴετο χαλκός” S.3.294; “ἀυθὴ φύη τε μ. τε” 5.296; φουσῶσι μέλων μ. the black life-blood, S.Aj.1412 (anap),

cf. A.Ag.1067. II. of the soul, spirit, passion, μ. ἀνδρῶν the battlerage of men, II.2.387; "μ. Ἀρηίος": 18.264: less freq. in pl., mostly in phrase "μένους πνειόντων" 2.536, al.; "μένους καὶ θυμῶν" 5.470, al., h.Cer. 361; "μ. καὶ θάρσος" II.5.2, Od.1.321; "μ. ἔλλαβε θυμόν" II.23.468; "μένεος δ' ἐμπλήσαστο θυμῶν" 22.312; "μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα κίμπλαντο" 1.103; also in Att., "ὄργη καὶ μένεος ἐμπλήρην" Ar.V.424; "ὄτε ζέσσειεν τὸ τοῦ θυμοῦ μ." Pl.Ti.70b; "μένους τὴν ψυχὴν πληρουμένην" Alcld. ap. Arist.Rh.1406a2 (but νοῦς . . . πληρουμένη μένεος filled with spiritual exaltation, Plot.5.5.8); "θυμὸς ὁ κρατέων τῶ μένεος" Theag. ap. Stob.3.1.117; προθυμία καὶ μ., μ. καὶ θάρσος, X.Cyr.3.3.61, Hgt.7.131; "παντὶ μένει σπευδύων" Hes.Sc.364.

ὄρμῶν, Act., I. causal, set in motion, urge on, cheer on, Th.1.127; "τινὰ ποτὶ κλέος" Pi.O.10(11).21; "τὸ στρατεύμα ὁ. ἐπὶ τὰς Ἀθήνας" Hdt.8.106, cf. S.Aj.174 (Iyr.), E.Or.352 (anap.); "ἡ φύσις ὀρμήσει τινὰ ἐπὶ πλεονεξίᾳ" Pl.Lg.875b, cf. Ion534c; "[τὰ] ὄρμηται [σώματα]" Hp.Epid.6.8.7; "μέριμναν ὀρμήσασ' ἐπ' ἔργον" E.Ph.1064 (Iyr.); ὁ. τινὰ ἐκ χερρῶς tear from one's arms, Id.Hec.143 (anap.); Pass., ὀρμηθεὶς θεοῦ ἄρξατο inspired by the god he began, Od.8.499; "πρὸς θεῶν ὠρηθένος", S.El.70; "ὕπὸ ἔρωτος" Pl.Smp.181d; ἴπποι.. ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῆς, ἐνιμάσθηζ urged on by. . . Od.13.82. 2. with a thing as the object, stir up, "πλόμην" 18.376; c. acc. et inf., "τάς διόδοσους τὸν περσῶν.. ὠρησε περσοφυσὶν" Pl.Phdr.255d ;Pass., "ὄρμηθήη πλαγὰ" was sped, S.El.196 (Iyr.). II. more freq. intr., start, 1. c. inf., ἴρηξ δὲ ὀρμήση θύωνεν θρουν ἄλλοι starts in chase of.., II.13.64; ὁσσῶνα δ' ὀρμήσειτε πυλάων.. ἀντίον ἀξέασθα whenever he started to rush for the gates, 22.194; "ὁσσῶνα δ' ὀρμήσειε.. στήνην ἐναντίβιον" 21.265; ἔξελάντων ὀρμήσεια τὸν στρατὸν began to lead out.., Hdt.1.76, cf.7.150; "νίκην ὀρμῶντ' ἀλαδέαι" eager to.., S.Ant.133 (Iyr.); "ὄρμη ἀντιλαμπάνεσθα τοῦ λόγου" Pl.R.336b. 2. c. gen., rush headlong at one, "Γρόων" II.4.335: more freq. with Preps., "ὁ. ἐπὶ τινὰ" Hes.Sc.403, Hdt.1.1, etc.; "πόργαμα Καθμείων ἔπαι" E.Supp.1220; "εἷς τινὰς" X.Cyr.7.1.17; "καθ' αὐτοῦς" Id.An.5.7.25; also ὁ. ἐς μάχην hasten to battle, A.Pers. 394; "εἷς ἀγῶνα" E.Ph.259(Iyr.); "εἷς τὸν δικάειν" X.An.1.8.25; "ἐπὶ ἀργαγῆς" Pl.R.391d; "ἐπὶ τοῦς Ἀθηναίους" Th.7.34; ὄρμασε (Dor.) "ἐπὶ τὰ βασιλεια τῶν Σκυθῶν" SIG709.19 (Chersonese, in B. C.); without any sense of hostility, rush, "τὰσδ' ἀπὸ πέτρας πηδῆσασα πυρὸς ἔσασ" E.Supp.1015 (Iyr.); "ἐς πατρὸς δόμουσ" Id.Med.1178; set out, "ἀπὸ [τῆς Οἰνόησ]" Th.2.19; "ἐς φυγῆν" Hdt.7.179, etc.; "εἷς τὸ ἐπ' ἔπεινα τῆς γῆς" Pl.Phd.112b; "ἐπ' ἄλλον λόγον" Antipho 3.4.5; "ἐπὶ τὸ σκοπεῖν" X.Mem.3.7.9; ἐπὶ τραγοῦδιαν ὄρμηκε has turned in tragedy, Alex.135.14; δηλώσειε.. τὴν φύσιν ἐπὶ τί μάλιστα ὄρμηκε, i. e. what your natural bent is, ib.8; "φυσικῶς ἐπὶ τὴν ὄργην ὀρμῶν" Phd.Ir.93 W; "πρὸς τὰς πράξεις" Id.Mus.p.71 K; "ἐπὶ φιλοσοφίαν" Id.Acad.Ind.p.64 M.; "πρὸς τὰς ὀρεγίας" Arist.HA 546a15: c. acc. cogn., "ὀδῶν" X.An.3.1.8; "στρατεῖαν" Id.Cyr.8.6.20. 3. abs., start, begin, "ὡσπερ ὀρμήσασμεν, ἴουμεν" Pl.Pr.314b, cf. R.425c; αἱ μάλιστα ὀρμήσασαι [νῆες] the ships that were hottest in pursuit, Th.8.34.

B 12

στενός, narrow, opp. εὐρύς, πλατύς, Hdt.2.8 (Sup.), 4.195, al.; "ψαλλίς" S. Fr.367; "δίαυλος" E.Tr.435; "ἐσβολή" Hdt.7.175 (Comp.); πόρος ib. 176; "ἡ ἔσσοδος" Th.7.51; "οὐτ' εὐρεία οὐτε στενή διαφυγῆ" Pl.Lg.737a; ἐν στενώ, in a narrow space, A.Pers.413, Hdt.8.60. β; ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρύον καὶ σ. Ar.Eg.720; "σ. ποδῶν" Hdt.8.31; "έντερον" Ar.Nu.161; πόροι, φλέβες, Ti.Locr.101a, Pl.Ti.66a; κεφαλή, πόδες, X.Cyn.5.30.

φλόξ, ἡ, gen. φλογός; (φλέγος): A flame of fire, Od.24.71, etc.; "θεὴν δὲ φλόξ ὄρωτο θεοῖο καιόμενος" II.8.135; "τῆς δὲ [νῆος] κατ' ἀβέστη κέμοτο φλόξ" 16.123; "κατὰ πῆρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη" 9.212; more fully, "φλόξ Ἡραίστοιο" II.17.88, Od. Ic.; "πυρός" Pl.P.4.225, E.Ba.8, Heracl.914 (Iyr.), Pl.Ti.83b, etc. (but also "φλογὸς αἰθέριον πῦρ" Parm.8.56); φλογὸς σπέρμα, of live charcoal, Pl.O.7.48; ἀναυθῶσσειν, θύειν, E.Tr.344, IT1331; ἔγειρειν, παρακαλεῖν, A. Smp.2.24, Cyr.7.5.23; "ἐμβαλεῖν τινι" E.Alc.4, Rh.120; "σβέσσαι" Th.2.77; "φ. ἀπέσαστο" Hes.Th.859; "ἀπορρέουσα" Pl.Ti.67c; φλογὸς ἀποσβεσθεῖσης ib.88c; later in pl., flames, meteors, Arist.Mete.341b2, Mu.392b3, 400a30, Orph.L.178, Nic.Fr.74.48. 2. fire as an element, "φλογὸς αἴσα" Parm.12.2; "φ. ἰλαεῖρα" Emp.85. 3. of other kinds of flame, φ. κεραυνία, οὐρανό, of lightning, A.Pr.1017, E.Med. 144 (anap.); of the heat of the sun, A.Pr.22, Pers.505, S.Tr.696; flash of a miraculous cloud, II.18.206; of precious stones, "φλογρά φ." Pl.Fr. 123.5; the blade of a sword, LXX Jd.3.22, Aq. Thd.1 Ki.17.7. 4. in similes and metaphors, φ. ὀργῆς ἐκείλοσ, ἴσσοσ, of fiery warriors, II.13.330, 39; φ. οἴνωσ the fiery strength of wine, E.Alc.758; "φ. πῆματος" S.OFl.61 (Iyr.).

Αἴσα, ἡ, like Μοῖρα, the divinity who dispenses to every one his lot or destiny, "ἄσσα αἰ Αἴ. γιγνομένου ἐπένησε" II.20.127, cf. Od.7.197; "Αἴ. φαγανοσῶσ" A.Ch.648 (Iyr.). II. as Appellat., 1. decree, dispensation of a god, "τετιμήθησθαι Διὸς αἴση" II.9.608; "ὕπερ Διὸς αἴσαν" 17.321, cf. 6.487; "δαίμονα αἴσα κακή" Od.11.61; τῶν κατ' αἴσαν thanks to the destiny decreed by thee, Pi.N.3.16; "θεοῦ αἴσα" E.Andr. 1203 (Iyr.); κατ' αἴσαν fitly, duly, II.10.445, etc.; "κατ' αἴσαν, οὐδ' ὑπερ αἴσαν" II.6.333, cf. B.9.32; "ἔπαι αἴσα" A.Supp.545 (Iyr.); opp. "παρ' αἴσαν" Pi.P.8.13. 2. one's lot, destiny, οὐ γάρ αἰ τῆς αἴσα.. ὀλέσθαι, ἀλλ' ἐπὶ αἰμοῖρ' ἐστί.. Od.5.113: c. inf., "ἐπὶ γάρ νόμοι αἴσα βιώνων" 14.359, cf. 13.306, al.; κακή αἴση.. ἐλόμην by ill luck, I.5.209; "ἀσφαλεῖ σὺν αἴσῃ" B.12.66; "τὸν αἴσα ἄπλοτος ἴσχει" S.Aj.256 (Iyr.), cf. AP.7.624 (Diod.). 3. generally, share in a thing, ληθῖσοσ, ἐλπιδσοσ, αἴ., Od.5.40, 19.84; "χθονός" Pi.P.9.56.

δαίμων, ονοσ, voc. "δαίμων" S.OC1480 (Iyr.), "δαίμων" Theoc.2.11, ὁ, ἡ, god, goddess, of individual gods or goddesses, II.1.222, 3.4.20, etc.; "δαίμων ἴσσοσ" 5.438; ἐμίσγετο δαίμονα δαίμων, of Φύληη and Νεῖκος, Emp. 59.1; but more freq. of the Divine power (while θεός denotes a God in person), the Deity, cf. Od.3.27; πρὸς δαίμονα against the Divine power, II.17.98; σὺν δαίμονι by its grace, II.1.792; κατὰ δαίμονα, almost, = τυχερῶ, by chance, Hdt.1.111; "τύχερ δαίμονοσ" Pi.O.8.67; ἄμαχοσ δ., i. e. Destiny, B.15.23; in pl., ὅτι δαίμονες θέλωσιν, what the Gods order, Id.16.117; "αἰτῶτα δ' ἐν τῷ δ." S. OC1443; "ἡ τύχη καὶ ὁ δ." Lys. 13.63, cf. Aeschin.3.111; "κατὰ δαίμονα καὶ συντυχίαν" Ar.Av.544. 2. the power controlling the destiny of individuals: hence, one's lot or fortune, "δαίμονες δὲ οἱ ἔχρασε δ." Od.5.396, cf. 10.64; "δαίμονοσ αἴσα κακή" 11.61; δαίμονα δώσω I will deal thee fate, i.e. kill thee, II.8.166; freq. in Trag. of good or ill fortune, "ὄταν ὁ δ. εὐροῖη" A.Pers.601; "δ. ἀσνήξ" Id.Ag.1342 (Iyr.); "κοινός" Id.Th.812; "γενεῖονασ πᾶν τοῦ δαίμονοσ" S.OC76; "δαίμονοσ ἀσλῶρῆσ" Antipho 3.3.4; "τὸν οἶκα στρέψει δ. ἐκίστασ" Anaxand.4.6; perso-

nified as the good or evil genius of a family or person, "δ. τῶν πλεισθενιδῶν" A.Ag.1569, cf. S.OT1194 (lyr.); "ὁ ἐκάστου δ." Pl.Phil.107d, cf. PMag.Lond.121.505, Iamb.Myst.9.1; "ὁ δ. ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν λελογυγός" Lys.2.78; "ἄπαντι δ. ἀνδρῖ συμπερίσταται εὐθύς γενομένης μυσταγωγός τοῦ βίου" Men.16.2 D.; "δ. ἀλάστορες" Id.8D.; "ὁ μέγας [τοῦ Καίσαρος] δ." Plu.Caes.69; ὁ σὸς δ. κακός ibid.; "ὁ βασιλ.έως δ." Id.Art.15; "ἦθος ἀνθρώπων δ." Heracit.119; "Ἐσενокράτης φησὶ τὴν ψυχὴν ἐκάστου εἶναι δ." Arist.Lu.12a37; "δ. αἰ, souls of men of the golden age, acting as tutelary deities, Hes.Op. 122, Thgn.1348, Phoc.15, Emp.115.5, etc.; "ἠθεῶν, δ. ἠρώων, τῶν ἐν "Aidou" Pl.R.392a: less freq. in sg., "δοάμιον δ' οἷος ἔησθα τὸ ἐργάζεσθαι ζῆμιον" Hes.Op.314; τὸν τὸ δ. Δαρειὸν ἀγκάλεισθε, of the deified Darius, A.Pers.620; νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δ., of Alcestis, E.Alc.1003 (lyr.), cf.IG12(5).305.5 (Paros): later, of departed souls, Luc.Luct.24; δοάμιον εὐσεβέσιν, = Dis Manibus, IG14.1683; σὸ θεοῖ δ., ib.938, al.: also, ghost, Paus.6.6.8. 2. generally, spiritual or semi-divine being inferior to the Gods, Plu.2.415a, al., Sallust.12, Dam.Pr.183, etc.; esp. evil spirit, demon, Ev.Matt.8.31, J.AJ8.2.5; "φῶλοι δ." Alex.Aphr.Pr.2.46; δοάμιον ἐξοδος εἰς τὸν ἀνθρώπον, Aret.SD1.4; "πράξις ἐκβάλλουσα δοάμιονας" PMag.Par.1227. 3. ἀγαθός δ. the Good Genius to whom a toast was drunk after dinner, Ar.V.525, Nicostr.Com.20, D.S.4.3, Plu.2.655e, Philonid. ap. Ath.15.675b, Paus.9.39.5, IG12(3).436 (Thera), etc.; of Nero, "ἄ. δ. τῆς οἰκομένης" OGI666.3; of the Nile, ἄ. δ. ποταμός ib.672.1 (i A.D.); of the tutelary genius of individuals (supr. 1), "ἄ. δ. Πιοσειδωνίου" SIG1044.9 (Halic); pl., δοάμιονες ἄ., = Lat. Di Manes, SIG1246 (Mylasa): Astrol., ἀγαθός, κακός δ., names of celestial κλήροι, Paul.Al.N4, O.1, etc. (Less correctly written ἄγαθοδοάμιον, q.v.).

κυβερνάω, A. steer, "νῆα κυβερνήσαι" Od.3.283, cf. Pl.O.12.3 (Pass.), Pl.Plt.298e, etc.; abs., act as helmsman, "αὐτὸς ἐσάτω" Ar.Eq.544. 2. drive, "κ. ἄρματα" Pl.Thg.123c; "τὸν δρόμον τῶν Ἴππων" Hdn.7.9.6. 3. metaph., guide, govern, Pl.P.5.122, Antipho.1.13, Pl.Euthd.291d, etc.; "τὴν δίκην ὁρθῆ, γνάμωσι κυβερνᾶτε" Herod.2.100. 4. act as pilot, i.e. perform certain rites, in the Ship of Isis, IGRom.1.817 (Callipolis). II. Med., Act., "κυβερνωμένης τῆς διανοίας" Arist.Pr.964b17; "ὁ κυβερνώμενος μοισακή" Marcellin.Vit. Thuc.49: Pass., "εἰ κυβερνώμαι χερσὶ" S.Aj.35; "μῆ, γνώμη τῆ, Κύρου ἐκυβερνάτο" X.Cyr.8.8.1; "ἡ ἱατρική.. διὰ τοῦ θεοῦ τούτου κυβερνάται" Pl.Smp.187a, cf. R.590d, Antiph.40.8, etc.; cf. κυμῆρῖνα.

συγερός, ἄ, ὄν, poet. Adj. hated, abominated, loathed, or hateful, abominable, loathsome, freq. in Ep. and Trag., both of persons and things; "ε. Αἰδῆς" Il.8.368; "Ἐρινός" Od.2.135; δοάμιον, πόλεμος, γάμος, πένθος, etc. 5.396, Il.4.240, Od.1.249, Il.22.483, etc.; μοῖρα, μοῖσα, A.Pers.909 (anap.), Eu.308 (anap.); "γῆ" S.Ph.1175 (lyr.); "μάτηρ" E.Med.113 (anap.); "τυραννίη" Xenoph.3.2: c. dat., hateful to one, Il. 14.158; λάθα Πτερίσι. c. S.Fr.568 (lyr.). 2. hateful, wretched, "βίος" Id.Tr.1017 (s. v.l., lyr.); c. πάθηα, c. ἐγώ, Ar.Ach.1191, 1208 (paratrag); "πλοῦτος. θνήσκειντι -ώτατος" Pl.O.10(11). 90.

τόκος, ὁ, (τίκτω), childbirth, parturition, of women, Il.19.119, h.Cer. 101, IG42(1).121.15,17 (Epid., iv B. C.), Herophil. ap. Sor.2.53; of animals, Il.17.5; "πλὴν θῶαν τ. παρή" S.Fr.477; "παίεισθα τὸν τ." Arist. HA542a25, etc.; pl., "τόκοισι τε ἀγρόνους γυναικῶν" S.OT26, cf. 173 (lyr.), E.Med.1031, etc. b. the time of parturition, "ὁ τ. τῆς γυναικός" Hdt.1.111; period of gestation, "ἐνιαύσιος ὁ τ." Arist. GA777b13. c. ἡ φύσις τοῦ παιδίου τοῦ ἐν τόκῳ in the foetal stage, Hp.Nat.Puer.tit. (as cited in Mtl.1.1). II. offspring, of men or animals, "πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεῆν τε τόκων τε" Il.7.128, cf. 15.141; of an eagle, "ἐλθὼν ἐξ ἄρουρας, ὅθι οἱ γενεῆ τε τόκος τε" Od.15.175; "μῆλην τ." E. Cyc.162; Οἰδῖπον τ. his son, A.Th.372, cf. 407, etc. (but also, daughter, "θηρὰ γεγώσασα καὶ θεοῦ πατρὸς τ." E.Andr. [2554]); fry of fish, Arist. HA 543a4; litter of pigs, "πασδῶν τῶν συῶν ἀπὸ τόκου χοίρων λαμβάνειν" X. Lac.15.

μίγνυμι, I. like Lat. misceo, to mix, mix up, mingle, properly of liquids, ὅσινον καὶ ὕδωρ Hom; μ. τί τινο to mix one thing with another, id=Hom., etc. II. generally, to join, bring together. 1. in hostile sense, μῆξι χεῖρας τε τὸ ἐκείνους τε to join battle hand to hand, Il.; Ἀρημῖξουσιν Soph. 2. to bring into connexion with, make acquainted with, ἄνδρας μισγόμενοι κακότητι to bring men to misery, Od.; reversely, πότιμον μῆξαι τινα to bring death upon him, Pind.

B 13

μητιόμοι, (μητις) Pl.P.2.92 (s.v.l.): fut. -ίσομαι; aor. ἐμητίσάμην; A. = μητιόμοι II, devise, contrive, "μητιόμοι ἐχθροσαλυγρά" Il.3.416; "τοσσάδε μέμρησ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαί" Il.10.48; "μέγα ἔργον ἐμητίσασθαι" Od.12.373; "οἱ θάνατον μητιόμοι" Il.15.349; "σχετλί' ἔργα βορᾶς μητίσασθαί" Emp.139; "πρώτους ἔρωσα θεῶν μητίαστο" Parm.13; "φράξσο.. ὡς κεν ἐγὼ μητίσασθ' ἀρωγῆν" A.R.3.1026; c. dupl.ac., "δὲν ἂν κοκάα μητιόσάμην" Od.18.27. [i in fut. and aor., and late Act. "μητιέων" Orph.A. 1333; in μητιόμοι Pl.I.c.].

B 14

νυκτιφάης, ἑς, shining by night, 'φώς' Parm.14, cf. Orph.H.54.10.

ἄλλότριος, Aeol. ἀλλόττερος EM529.24, α, ον, (ἄλλος) A. of or belonging to another, βίσιος, νηῦς, ἄχεα, Od.1.160, 9.535, Il.20.298; γυνή another man's wife, A.Ag.448 (lyr.); ἀλλοτριῶν χρυσισθῆται to be bountiful of what is another's, Od.17.452; γνασμοῖσι γελῶσιν ἀλλοτρίοισιν with faces unlike their own, of a forced, unnatural laugh, ib.20.347; ἄ. ἔμψασιν εἶτρον by the help of another's eyes, S.O.C.146 (lyr.); οὐκ ἄ. ἄτην not inflicted by other hands, Id.An.1259; but ἄ. φόνος murder of a stranger (cf. 11.1), Pl.Euthphr.4b; prov., ἄ. ἀμᾶν θέρος reap where one has not sown, Ar.Eq.392, cf. Hes.Th.599; ἀλλοτριωπάτοις τοῖς σώμασιν χρῆσθαι deal with one's body as if it belonged to another, Th.1.70; τὰ ἀλλότρια, contr. τὰλλότρια, what belongs to others, not one's own, τὰ. ἀποστρεψίν, δεῖπνεῖν, X.Ages.4.1, Theopomp. Com.34. II. opp. οἰκείσιος, foreign, strange, 1. of persons, "ἄ. φώς" stranger, Od.18.219, cf. Ar.A.481; almost = enemy, Il.5.214, Od.16.102; οὐδέ τις ἀλλοτριῶν no stranger, Hdt.3.155; "εἶτε ἄ. εἶτε οἰκείος ὁ τερθνεός" Pl.Euthphr.4b; "ἄ. τῆς πόλεως" Lys.28.6; "οὐδεὶς ἐστὶ μοι ἄ., ἂν ἦ χρηστός" Men.602; ἀλλοτριώτερος τῶν παίδων less near than thy children, Hdt.3.119; ἀλλοτριώτερος, opp. οἰκείότερος, Arist.EN 1162a3: c. dat., "ἀλλότριοι ὑμῖν ὄντες" Isoc. 14.51. b. hostile, unfavourably disposed, c. gen., "ἄ. Ρωμῶων" Plb.28.4; "ὠτάτος μοναρχίας" [D.S.16.65; "ἀλλότρια φρονῶν τοῦ βασιλέως" Plb.36.15.7, cf. OGI90.19 (Rosetta)]. c. disinclined, "πρὸς τὰς κακοπαθείας" Plb.36.15.2. 2. of things, alien, strange, "τροφή" Pl.R.491d (Comp.), etc.; εἰ τι πρότερον γέγονεν ἄ. estrangement, Decr.

ap. D.18.185; "ἡ ἄ." alien country, enemy's country, Lys.2.6, Isoc.10.50, cf. Hdt.8.73; c. gen., alien from, "ἐπιτηδεύματα ἀποδημοκρατίας ἄ." Lys.31.34; οὐδὲν ἄ. ποιῶν τοῦ τρόπου Decr. ap. D.18.182.

B 15

παπταίνω, aor. ἐπάπτηνα (in Hom. always without augm.): Ep. Verb, A. look about one with a sharp, searching glance, "πάντοσε παπταίνων, ὡς τ' αἰετός" Il.17.674; "θεῖον π., αἰεὶ βαλόντι τοιαύτως" Od.11.608, cf. Il.13.551, etc.; "πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεὶ" Od. 22.380; "πάπταινε καὶ φρόντιζε" A.Pr.1034; "μηκρῆτι πάπταινε πόρῳσι" Pl.O.1.114; follid. by a relat. clause, "πάντοσε παπταίνων, μή τι χρῆσά γε ἴαται ἐπαύρη" Il.13.649, cf. A.Pr.336; πάπταινε δὲ ἔξαστος, ὅπρη φύγοι αἰπὺν δλοπῶν looked about to seek how... Il.16.283; "πάπτηνεν... εἰ τις ἐτ' ἀνδρῶν ζωδός ὑποκλοπέσαιο" Od.22.381; with Preps., "ἀμφὶ ἐπαπτήνας" Il.4.497, 15.574; "μοι ὅσσε Τρωϊκῶν ἀμ πεδίων παπταίνετο" 23.464; "τρέσσε δὲ παπτήνας ἐπ' ὀμίλου" 11.546; "π... κατὰ στήχας" 17.84; "πάντη π. πρὸς πέτρην" Od.12.233; "πάντοσε π. ποτὶ τοίχους" 22.24; π. μεθ' ὀμήλικας look wistfully after his comrades, Hes.Op.444; "πρὸς αὐγάς" Parm.15; "εἶσω τῆσδε π. πύλης" S.Aj.11; "ἐς γάμον ἄλλης π." AP 7.700 (Diod.); also in later Prose, "π. περὶ εὐρεσιν" Onos.3.2; "ἐπὶ θάτερα" Plu.Pomp.71; "πρὸς τινα" Id.Ant.37. Pl. c. acc., look round for, look after, "παπταίνων ἦρωα Μαρξάου" Il.4.200; "π. Αἰώντα μέγαν" 17.115; "π. τὰ πρόσω" Pl.P.3.22; "τὰ μακρὰ" Id.L7(6).44; παπταίνεις (Aeol. aor. 1 part) ἀργύγοντο πέδλων having set eyes on..., Id.P.4.95; "εἴρεσαν ἀδάκροτον ἐτ' ὀδομασι" Hymn.Is.157; τὸν δ' ἀργίους ὄσσοισι π. glaring at him, S.Ant.1231".

B 16

κράσσεισ εως, ἡ (Ion. κρησιτε Hp.Vict.1.32) (κεράννυμι): A. mixing, blending of things which form a compound, as wine and water, opp. mechanical mixture (defined as an εἶδος μίξεως in which the constituents are liquids, Arist.Top.122b26, cf. Stoiic.2.153; περὶ κράσεως, title of work by Alex.Aphr.): first in A., "τῆν δευτέραν γρ κ. ἥρωνιν νέμω" Fr.55, cf. Staphyl.9, Ath.10.426b (pl.); κράσεισ ἥλιων ἀκεσμαμάτων modes of compounding..., A.Pr.482; "ἡ τῶν ἐναντιων κ." Pl. Lg.889; "τῆν τῶν νεύμων φύσιν ἐξ ὁστού καὶ σαρκός κράσεως... συνεκράσατο" Id.Tt.174d; "ἐκ κράσεως πρὸς ἄλληλα" Id.Tt.152d; "τῆν ἀρμονίαν κ. καὶ σύνθεσιν ἐναντίων εἶνω" Arist. de An.407b31; "χρωματῶν ἀραιβῆς κ." Luc.Zeux.5, cf. Ar.Loc.7924a. 2. temperature of the air, κράσιν ὑγράν οὐκ ἔχων [αἰθήρ] E.Fr.779.2; τὰς ὄρας κ. ἔχουν τοιαύτην ὄσσε. Pl.Phd.1.11b, cf. Poll.6.178; ἡ κ. τῶν ὀρέων temperate climate, Hp. Aër.12; ὄσα περὶ κράσεισ climates, Arist.Pr.Ib.xiv.3. 3. temperment, of the body or mind, κ. σώματος ib.871a24, cf. 953a30; διανοίας ib.909a17; κ. μελάνχολικῆ ib.954b8; pl., "αἰ τῶν σωμάτων κράσεισ" Pl.Locr.103a, cf. Plot.31.6: so in Medic., Hp.Nat.Hom.4, etc.; περὶ κράσεων, title of work by Galen. 4. metaph., combination, union, "κ. καὶ ἀρμονία τούτων ἡ ψυχῆ" Pl.Phd.86b, cf. 59a; "μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς κ." Id.R.441e, etc. 5. Gramm., crasis, i.e. the combination of the vowels of two syllables into one long vowel or diphthong, e.g. τούνομοι for τὸ νόμοι, ἀνήρ for ὁ ἀνήρ, τ' ἄρα for τὸ ἄρα, A.D.Adv.128.2, EM822.56, etc.; also, synaeresis of vowels, e.g. εὔ for εὐ, ib.392.54; but opp. ἐσθλιφικῶσ and συναίρεσισ, An.Ox.1.371.

πολύπλανητος, ον, (πλάζω) A. much-wandering, wide-ranging, "λήϊσθηρσι π." Od.17.425, cf. 511; of 10, A.Supp.572 (lyr.); "π. ἔτεσ" S.Aj.1.186 (lyr.); "οὐκ ἂν εἰδείεις ἔτερον... πολυπλανητότερον" EHF1197 (lyr.). 2. evermoving, βεβίον (prob.l.) Thgn.1257; "μέλεσ" Parm.16.1. 3. much-erring, "πραπίδες" IG14.1424 (Rome). II. driving far from one's course, "ἕνεμοσ" Il.11.308 (unless in signif. 1.1). In S.Ant.615 (lyr.) π. ἔλλπει may be either wandering, uncertain hope, or, misleading, deceitful; cf. "πολυπλανήσ" 11.

νόσος, νόσου, δ, Att. contr. νοῦς, gen. νοῦ: Hom. uses the contr. form once, in nom., Od.10.240, cf. Hes.Fr.205 (Hdt. never): Trag. use contr. form, etc. in A.Ch.742 (iamb.), S.Ph.1209 (lyr.): Aeol. gen. A. Supp.9; acc. νῶσιν Sapph.ib.25.2; of 100 Ead.70 (s.v.l.): heterol. forms are found in NT and later writers, gen. "νόσος" Ep.Rom.7.23, LXX 4 Ma.1.35; dat. "νοῖ" 1 Ep.Cor.1.10, [Aristid.] Or.35(9).26; nom. pl. "νόσος" Ph.1.86, Plot.6.7.17, Dam.Pr.96; acc. pl. "νόσας" Plu. Fr.7.27, Iamb.Myst.1.15, Ammon in Int.243.3 (v.l.), Dam.Pr.103; Att. pl. νοί, acc. νοῦς, gen. νόων ib.122, dat. νοίς ibid., is rare in early writers, as Ar.Fr.471, but freq. in later philosophy: 1. mind, as employed in perceiving and thinking, sense, wit, "οὐ λήθε Διὸσ πικρῶν ν." Il.15.461; "ν. πολυκερδέσ" Od.13.255; "ν. ὀρη καὶ ν. ἀκούει, τῆλλα κωφά καὶ τυφλά" Epich.249, cf. S.OT371; "νόω" prudently, Od.6.320; "παρῆκε νόον" senselessly, Il.20.133; "σὺν νόω" wisely, Hdt.8.86, 138; ζῦν νόω, with play on ζυῶν, Heracit.114 (νόω codd. Stob.); "ζῦν νόω, ἐλομένω" Pl. R.619b; "οὐδεὶν ζῦν νόω" Id.Cri.48c; "μηδεὶν ζῦν νόω," Ar.Nu.580; "τοῦ νόω χωρὶς" S.OT550; "τοῦ ν. κενός" Id.OC931; νόω λαβείν τι to apprehend it, Hdt.3.51; νόω σχεῖν, ἔχειν, recall, remember, Id.5.92.η, Pl.R.490a; "κονόνος ν." Phld.Rh.1.37 S, Ar.Epicr.3.6.8; ἀγαθός ν., σπουδαίος ν., Phld.Rh.2.61, 1.252 S. 2. νοῦν ἔχειν in two senses, a. to have sense, be sensible, S.Tr.553, El.1013, 1465, Ar.Ra.535, etc.; "ὁ νοῦς δδ' αὐτόσ ν. ἔχων οὐ τυγχάνει" E.IA1139; so ν. ὀλίγον κεινημένος Ar.Ec.747; "σμηκρὸν νοῦ κεινηθῶν" Pl.Lg.887e; impers., "τὸ γὰρ περὶ αὐτὰ πρόσειον οὐκ ἔχει ν. οὐδένα" S.Ant.68, cf. Pl.Ti.68b; cf. νοινηθῶντος, b. νοῦν or τὸν ν. ἔχειν to have one's mind directed to something, "ἄλλωσ δῆμα, φητέρα δὲ ν. ἔχων" S.Tr.272, cf. Sapph.Supp.25.2; "τὸν ν. πρὸς αὐτόν οὐκ ἔχων, ἐκεῖσε δὲ" E.Ph.1418; "ἔσπουρ ν. ἔχει" Id.Or. 1181; "οἴονσ τὸν ν. ἔχων" Id.Ion.251; ποῦ τὸν ν. ἔχειν Ar.Ec.156b; τὸν ν. ἔχειν πρὸς τινα or τι (like προσέχειν τὸν ν.) Th.7.19, Pl.Grg.504d; "πρὸς τινα" Id.Prt.324a, etc.; "περὶ τινοσ" Id.R.534b; "ἐν περὶοξίν" AP7.206 (Damoch.); conversely, ἔπὶ νοῦν ἐλθεῖν τινα to occur to one, D.H.3.15, Arr.An.7.24.3. 3. mind, more widely, as employed in feeling, deciding, etc., heart, "χάρεσ νόω" Od.8.78; "κεῦθε νόω" Il.1.363; "χόλοσ" οἰδέων νόον" 9.554; "ἐνὶ στήθεσιν ἀπῆρθητοσ ν. ἐστὶ" 3.63; ν. ἐμπεδοσ, ἀκήλητοσ, ἀπηνής, 11.813, Od.10.329, 18.381; ν. σῦμενής, ὄγναμπτοσ, etc., Pl.P8.18, A.Pr.164 (lyr.), etc.; "πολλῶν ἀνθρώπων νόον ἔχων" Od.1.3; ἐκ παντὸσ νόου with all his heart and soul, Hdt.8.97; τῶν νῶσ, κἀπὸ τῆσ γλώσσης in heart as well as tongue, S.OC 396; freq. in phrase κατὰ νόον according to one's mind, Hdt.1.117, 7.104; "εἰ τῆδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνω" S.OC1768 (anap.); "πράξισ κατὰ ν. τὸν ἐμόν" Id.Fr.469 (anap.); "κατὰ ν. πράξισ" Ar.Eq.549; "χάρεσι κατὰ ν." Id.Pax940, cf. Pl.Euthphr.3e. 4. mind, resolve, purpose, ἀγαθῶ, νόω, i.e. kindly, Hdt.1.60; τί σοι ἐν νόω ἐστὶ ποιεῖν; in what do you intend to do? ib.109; "ἤμιν ἐν ν. ἐγένηετο εἰπεῖν" Id.9.46; ἐν ν. ἔχειν c. fut. inf., to intend..., Id.1.10 (v.l.); c. pres. inf., ib. 27, Pl.R.344d; ποιεῖν τι ἐπὶ νόον τινί to put into his mind to do..., Hdt.1.27; ἐπὶ νόον τρέπειν τινί... Id.3.21; "ταύτη <δ> ν. ἔφερε" Id.9.120. 5. reason, intellect, "νόου φρεσὶ" Xenoph.25, cf. Parm.16.2, etc.; "θεῖοσ ν." Democ.112, cf. Id. ap. Arist. de An.404a28;

opp. δόξα, Pl.Ti.51d, cf. Arist. de An.428a5, b. Mind as the active principle of the Universe, Anaxag. 12, etc.; "Θαλῆς νοῦν τοῦ κόσμου τὸν θεόν" Placit.1.71.11; "ἡ τοῦ κόσμου γένεσις ἐξ ἀνάγκης καὶ νοῦ ἀσπάσασα" Pl. Ti.48a, cf. Sph.249a, Phib.30c, Arist.Metaph.1072b20, de An.430a17, Zeno Stoic.1.28, Plot.5.1.4. II. act of mind, thought, "ἡμῖν δ' οὐ τὸ τοῦδε νόος καὶ ἡμῖς ἀμείνων" Il.5.509; "οὐ γὰρ τίς νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει" 9.104; "οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆς" Od.5.23. 2. purpose, design, "νόον τελεῖν τινί" Il.23.149; "σάφα οἴσθ' οἶος ν." Ἀτρείωνος" 2.192. III. sense, meaning of a word, etc., "οὗτος δ' νόος τοῦ ῥήματος" Hdt.7.162, cf. Ar.Ra.1439, Phib.5.834, Phld.Rh. 1.106 S., etc.; δ' νόος τῆς θυσίης cf. for νόμος in Hdt.1.2.16; meaning of a work of art, Philostr.VA.4.28; "πῶλος ν. ἐν ὀλίγῃ λῆξει συνέσταλται" Plu.2.510c; πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν τοι τοῦ same effect, Str.15.3.7; πρὸς νοῦν οὐδὲν λέγοντες to the point, Phld.Mus.p.96K.; "οὐδὲ τὸν ἑρῶν" senseless, Id.Po.5.29. IV. Pythag. name for monads, Theol.Ar.6. (Eitym. dub.); the prn. "Πολυδόφα" IG9(1).870 hardly proves νόφος).

φρονέω, Ep. subj. A. "φρονήσα" Od.7.75; Ep. impf. "φρόνεον" Il.7.286, "φρονέεσκον" A.R.4.1164; fut. "ῥήσω" Ar.Ec.630 (anap.), etc.; aor. "ἐφρόνησα" Hdt.1.60, A.Eu.115, etc.; pf. "πεφρόνηκα" Emp.103.1, Isoc.5.124, D.S.18.66; Pass., Arist.Xen.980a9; imper. φρονεσθῶ v.l. for φρονεῖτε in Ep.Phil.2.5; to be minded, either of reflection or of purpose; hence, I. have understanding, be wise, prudent, rare in Hom., ἄριστοι. μάχασθαί τε φρονεῖν τε best both in battle and counsel, Il. 6.79; but freq. in Trag. and Att., [ῥ]ζήγη τὸν φρονεῖν βροτοῦς ὀδῶσαντα" A.Ag.176 (lyr.); "φρονούντας πρὸς φρονούντας ἐννεπέει" Id.Supp. 204, cf. 176; "φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς" S.OT617; "φρονεῖν οὐδὲν μόνῃ" Id.Tr.313; λίαν φ. to be over-wise, E.IA924; "φ. πλῆθον" Pl.Hp.Mi.371a; "τὸ φρονεῖν" understanding, prudence, S.Ant.1.347 (anap.), 1353 (anap.); "κράτιστοι φρονεῖν" Antho.2.1.1. "κοῖ φ. καὶ συμπράττειν" X.Cyr.5.5.44; "εἰδέναι καὶ φ." Pl.Alc.1.133c; "τὸ φ. καὶ τὸ νοεῖν" Id.Phib.11b; "λέγειν τε καὶ φ." Id.Phd.266b, cf. Isoc.4.50; "τῶ φρονεῖν τε καὶ σωφρονεῖν" Pl.Lg.712a; τὸ μὲ φρονοῦν, of an infant, A.Ch.753; "ἐπειδὴ τάχιστα ἤρξατο φ." Is.9.20; "ἡ φρονουσα ἡλικία" Aeschin.1.139; Com. of fish, "ἰχθύες φρονούντας" full-grown, Ephipp.21.3; "ζῶον λογικόν καὶ φρονούν" Phld.Piet.15; c. acc., φρονήσαι τὰ κυριώτατα to be wise in respect of the most important matters, Id.Rh.2.355. 2. with Advbs., εἰ φρονεῖν think rightly, "περὶ τινας" Hdt.2.16; to be sane (cf. infr. IV), E.Ba.851, Ar.Nu.817, Ly.19.41, etc.; "κέρειστον εἰ φρονούντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν" A.Pr.387; "οἱ φρονούντες εἰ κρατοῦσι πανταχοῦ" S.Aj.1252, cf. E.L.394, E.Or.99, al. (but εἰ φ. also, to be well disposed, v. infr. 11.2); κοκκός, καλὸς φ., Od.18.168, S.OT600, Ant.557; "ὀρθῶς φ." And.2.23; "ὀρθῶς φ. πρὸς τι" A.Pr. 1000; μῦρα, πλάγια φ., S.Aj.594, E.IA332 (troch.). 3. think, Heracit.113, Parm.16.3, Emp.108.2, cf. Arist.de An.427a19; ὡς., ὅτι., S.Ant.49, OC872; "φρόνειν νῦν ὡς ἤξοντα" Id.Tr.289; mean, "ἄλλα φ. καὶ ἄλλα λέγειν" Hdt. 9.54; "ἔτερα μὲν λέγον, ἔτερα δὲ φρονῶν" Din.1.47; "ὁ μὴ λέγων ἄ φρονεῖ" D.18.282, cf. 19.224. 4. feel by experience, know full well, "σοὶ μὲν δοκεῖν ταυτ' ἔσθ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν" S.Aj.942, cf. OC1741 (lyr.); περιώμενος δὲ τι φρονόειεν [τὰ μανθῆσαι] to test the knowledge of the oracles, Hdt.1.46. II. to be faint that, c. acc. et inf., I.3.98; c. inf., to be minded to do, 9.608, 17.286; without inf., οἱ δ' ἰθύς φρόνεον [ἐνταῦθα] were minded to go out ward, 13.135, cf. 12.124; ἡ περὶ δὴ φρονέω [τελέσσει] 9.310; "φρονῶν ἔπρασον" of set purpose, S.OC271; in Prose, mean, intend, τοῦτο φρονεῖ ἡμῶν ἡ. ἀγαγῆ this is what your bringing us here means, Th.5.85. 2. freq. with neut. Adj., a. φ. τιμῆ τινα to have certain thoughts for or towards any one, to be so and so minded towards him, πατρὶ φίλα φρονέων kindly minded towards him, Il.4.219, cf. Od.6.313, etc.; "κοκὰ φρονέουσα. ἀλλ' ἡλίουσιν" Il.22.264; "τῶ ὀλοῦ φρονέων" 16.701; "μαλακὰ φ. ἐσλοῖς" Pl.N.4.95; "πιστὰ τινί" Id.O.3.17; "φρονοῦντας ἄριστα αὐτοῖς" Ar.Pl.577 (anap.); with Advbs., εἰ φρονεῖν τισι (cf. supr. 1.2) Od.77.4, A.Ag.1436, etc.; φρονεῖς εἰ τοῖς ἡγγελημένοις you rejoice at them, Id.Ch.774; also "εἰς ὑμᾶς εἰ φ." And.2.4; "τις καλὸς φ." SIG527.38 (Crete, iii B.C.); "ταυταῦτα περὶ τινας φ." Isoc.3.60; to be minded so and so, think or purpose such things, "ἀγαθὰ φ." Il.1.162, Od.1.43; φίλα φ. ib.307; "κοκὰ φ." 17.596; "πὶ φρονεῖς ἄ τ' ἐγὼ περ" Id.1.361; κριπαδῆα φ. to have secret purposes, 1.542; ἀταλά φ. to be gaily disposed, 18.567, Hes.Th.989; πικνὰ φ. have wise thoughts, be cunningly minded, Od.9.445; ἐφημέρια φ. think only of the passing day, 21.85; "θεοῖσιν ἴσα φ." Il.5.441; "ὄνητὰ φ." S.Fr.590 (anap.), E.Alc.799; "ἀθῆναι φ." Pl.Ti.90c; "οὐ κατ' ἀνθρώπων φ." A.Th.425, S.Aj.777; "ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὑπὲρ ἀνθρώπων φ." X.Cyr.8.7.3; "μὴ δὲν ὑπὲρ τὴν πῆραν φ." Luc. Tim.57; also "καίρια φ." S.El.228 (lyr.); "σάφφρονον" Id.Fr.64; "οὐ τὰ ἄριστα φ." Th.2.22; "ἡ πόλις χρεῖρον φ." Isoc.8.126; τυραννικά φ. to have tyranny in mind, Ar.V.507 (troch.); ἀρχαῖκά φ. to have old-fashioned notions, Id.Nu.821; τὰ τοῦ θεοῦ, τὰ τῆς σαρκὸς φ., Ev.Matt.16.23, Ep.Rom.8.5; also οὐ παρδύλλως τόσσον μένος θίσσον Πάνθου οὕτως φρονέουσιν the panther's courage is not so great as is the spirit of the sons of Panthus, Il.17.23. b. esp. freq. in the phrase μέγα φρονεῖν to be high-minded, have high thoughts, to be high-spirited, Il.11.296, 13.156; of lions and boars, 16.758, 11.325, cf. X.Cyr.7.5.62; "φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα φ." S.OT1078, cf. Lys.2.48, Isoc.4.132; in Att., freq. in bad sense, to be presumptuous, ἐφ' ἑαυτῶ, ἐαυτοῖς μέγα φ., Th.6.16, X.HG7.1.27 (also "μεγάλα φ." Ar.Ach.988; φ. ἐφ' αὐτὰ, τῆλυκοῦτον ἡλικὸν εἰκόσ' . D.21.62); with Comp., μεῖζον φ. to have over-high thoughts, X.An.5.6.8 (but simply, pluck up courage, "ἐπὶ τῶ γεγεννημένῳ" Id.HG3.5.21); "φ. μεῖζον ἢ κατ' ἀνδρῶν" S.Ant.768; "μεῖζον τοῦ θένοντος" Isoc.7.7, cf. 6.34; rarely in pl., "μεῖζον τῆς δόξης φ." E.Heracl.933; with Supr., "οἱ μέγιστον φρονούντες" Pl.Phd.257e; "ἐφ' ἵπικῆ" X.Ages.2.5; also "μάλιστα φ. ἐπὶ τινί" D.28.2; "ἐπὶ τοῖς προγόνουσι οὐ μεῖον φ." X.Eq.Mag.7.3, cf. Ap.24; take pride in, "ἐπὶ παιδευθεῖσι μέγα φρονούντες" Pl.Pr.342d; "φ. ἐπὶ τῇ ὄρῳ θαυμασίον δισον" Id.Smp.217a; also "φ. εἰς ἡμᾶς μέγα" E.Hipp.6; "περὶ τὸ γράφειν λόγους" Aeschin.2.125; μέγα φ. ὅτι., X.Cyr.2.3.13; μέγα φ. ὡς εἰ ἔρω" Pl.Smp.198d; μέγα φ. μὴ ὑπέξειεν haughty in their resolution not to., X.HG5.4.45; later φ. alone, = μέγα φ., φρονήσας ἐφ' αὐτῶ, Paus. 1.12.5; "διὰ τὸν πατέρα ἀξιόματα προσέχοντα" Id.4.1.2; opp. σμικρόν φ. to be poor-spirited, S.Aj.1120; "μικρόν φ." Isoc.4.1.51; "μικρόν καὶ ταπεινὸν φ." D.13.25, etc.; ἡσσόν, ἔλασσον φ. τινας, E.Andr.313, Ph. 1128; "φ. ἔλαττον ἢ πρότερον" Isoc.12.47, etc.; "οὐ σμικρόν φ. ἐς τὰς Ἀθήνας" E.Heracl.386; also "μεισιώτερον πρὸς ἡμᾶς φ." X.Cyr.4.3.7. c. of those who agree in opinion, τὰ τινας φρονεῖν to be of another's mind, be on his side or of his party, Hdt.2.162, etc.; "τὰ σά φ." Id.7.102; "εἰ φ. τὰ σά" S.Aj.491; "φ. τὰ Βρασιθεῶν" Ar.Pax640 (troch.), cf. D.18.161; also ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα thinking like me, Il.15.50, cf. S.Ant.374 (lyr.); τῶτο ἢ οἰκατὰ τῶτο φ. to be like-minded, make common cause, Hdt.1.60, 5.3; "ἐμοὶ φ. ἕνυσθῶ" Ar.Av.635 (lyr.); opp. ἀμφί φ. think differently, Il.13.345; ἄλλη φ. think another way, h.Ap.469. III. comprehend, "γυγνύσκω, φρονέω" Od.16.136, al.; more freq. c. acc., to be well aware of, τὰ φρονέουσα ἀνά θυμὸν, ἄ. 2.116; οὐκ ἔπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσίν paying no heed to it, 14.82; φ. τὴν ἡμέραν

pay regard to it, Ep.Rom.14.6; consider, ponder, Il.2.36, 18.4, al. IV. to be in possession of one's senses, sts. alms = ζῆν, to be sensible, be alive, ἐπιπέτον δὲ σπῆνον ἐπι φρονόντων ἐλέησον, for ἐπι ζῶντα, Il.22.59; "θανόντι δ', οὐ φρονούντι, δειλάα χάρις ἐπέμπετο" A.Ch.517; "ἐν τῷ φ. γάρ μηδὲν ἤδιστατος βίος" S.Aj.554; "μηδὲ ζῆν... μηδὲ φρονεῖν" Pl.Sph.249a; but also, to be in one's senses or right wits, φρονούντα, opp. μεμνηότα, S.Aj.82, cf. 344; "ἔξω ἐλαύνειν τινὰ τοῦ φρονεῖν" E.Ba.853; "φρονεῖς ὀρθῶς καὶ μάλινη" Id.Med.1129; "ἔξεστηκώς τοῦ φρονεῖν" Isoc.5.18; "τὰ φιλῶγγια τοῦ φ. ἐξέστησι" X. Mem.1.3.12; "οὐκ ἂν παρεμῆν ὅτι μὴ θοκῶς φρονεῖν" S.OCI666; "ἐγὼ νῦν φρονῶ τὸτ' οὐ φρονῶν" E.Med.1329; φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς though in his wits thou're not nothing wise, Id.Ba.332 (for εἴ φ. v. supr. 1.2); "ὀρώντων, φρονούντων, βλεπόντων ὑμῶν" Aeschin.3.94; ζῶν καὶ φρονῶν alive and in his right mind, freq. in Inscrr., IGRom.1.804 (Perinthus), etc.; ζῶν καὶ φρονῶν (sic) Jahresh.23 Beibl. 206 (ibid.), Rev.Arch.21 (1925).240 (Callatis); "νοῶν καὶ φρονῶν" Test.Epict.1.2, PPetr.3p.4 (iii B.C.).

B 17

δεξιτερός, ἄ, ὄν, (δεξιζόν) A. right-hand of two, "δ. κατὰ μαζόν" II.5.393; "δ. χειρὶ" Od.20.197; "ποδὶ" Pl.P.4.96; δεξιτερὰ (sc. χειρὶ), ἡ, the right hand, Il.1.501; Ep. dat. "δεξιτερῶφ" 24.284; rare in Com., Antiph. 174.6.

λαϊός (B), ἄ, ὄν, A. left, λαϊὰ μὲν ἔτυν προβάλλεσθε (sc. χειρὶ) Tyr.15.3; λαϊός χειρός on the left hand, A.Pr.714; "πρὸς λαϊὰ χερὶ" E.HF.159; λαϊοὶσι on the left, Parm.17; "ἐπὶ λαϊὰ κεκλιμένον" Arat.161, cf. Heliod. ap.Stob.4.36.8; οἶ τὸ λ. ἔχοντες (sc. μέρος) D.S.13.99; ἐς λαϊὰν ἐσιόντων χῆρα (Dor.) IG14.1721.21; "τῆ λαϊὰ τοῦ δεξιζοῦ λαβόμενος κέρως" Philostr.Jun.Im.4. (Poet., but not in Hom., who uses ἀριστερός; also in later Prose, τὰ διδόμενα τῆ δεξιᾷ δεχέσθαι τῆ λαϊὰ χειρὶ Prop. ap.Plb.38.10.9, cf. Jul.Or.2.57d, etc.) (Orig. λαϊός, cf. Lat.laevus, Slav. lěv[ucaron]: in Hsch. we have λαϊός, i.e. λαίφα, = ἀσπίς, because borne on the left arm; cf. λαίφα, λαίτα, λαφός).

B 19

τοι, prop. ethical dative of ὄφ (q. v.), but used as an enclit. Particle. let me tell you, mark you, in Hom. we freq. convey the impression by means of emphasis (or tone), implying a real or imagined audience, freq. in Hom. and always in speeches (exc. "ὄς δῆ τοι" Il.10.316, Od.20.289), "ἀσχροὶν τοι δηρόν τε μένουν κτλ." Il.2.298; "ἄλλ' ἔφομαρτετε: πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον" 12.412 codd.; τοῦτο δέ τοι ἐρέσοιαι ἔπος.. εἴμι surely I will go, 1.419; ταύτης τοι γενεῆς . . εὐχομαι εἶναι (recapitulating) 6.211 (so at the close of a narrative, Theoc. 11.80); ὁ' ὅτος τις. ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ here comes, look you., Il.10.341 (vulg., "ὁ' ὅτος τις" Aristarch., etc.); freq. it is hard to dist. from the Ep. dat., as in "ποῦ τοι ἀπειλά οἴχονται;" 13.219; so in Hes.Op. 287 (addressed to Perses), 347.719, cf. Emp.17.14 (addressed to Pausanias), Pl.P.2.72 (addressed to Hiero), al.; and so in Trag. dialogue, A.Eu.729, etc.; "σέτοι καλῶκος" S.OCI578 (lyr.); betw. chorus and actor, Id.Phb.855 (lyr.), etc.; folld. by a plural, Tyr.10.11 (cf. 13); so "ἄρσενός τοι τῆσδε γῆς οἰκῆτορας εὐρήσετε" A.Supp.952; hence, as addressed to an imaginary audience, without personal reference, introducing a general sentiment or maxim, Thgn.153; "τὸ συγγενές τοι δεινόν" A.Pr.39, al.

δόξα, ἡ, (δοκέω, δέκομαι), expectation, οὐδ' ἀπὸ δόξης not otherwise than one expects, Il.10.324, Od.11.344; in Prose, "παρὰ δόξαν ἢ ὅς κατεδόξαμεν" Hdt.1.79, etc.; ἐν δόξῃ θέμενος εὐχός hoping for., Pl.O. 10(11).63; δόξαν παρέχειν τινὶ μὴ ποιήσεσθαι . . to make one expect that . . , X.HG7.5.21; δόξαν παρέχεσθαι τινὶ ὄς.. , c. part., Pl.Sph. 21.6d; ἀπὸ τῆς δ. παρῆσαι, = Lat. spe exidere, Hdt.7.203. II. after Hom., notion, opinion, judgement, whether well grounded or not, "βροτῶν δόξα" Parm.1.30, cf. 8.51; "ψυχῆς εὐτέλῃμονι δόξη" A.Pers.28 (anap.); "ἂ δόξη τοιάζω" S.Fr.235; "δόξη γούν ἐμῆ" Id.Tr.718; κατὰ γε τῆν ἐμῆν, with or without δόξαν, Pl.Grg.422; Phlb.41b; opp. ἐπιστήμη, Id.Thi.187b sq., R.506c, Hp.Lex 4, Arist.Metaph.1074b36; "φάσεις καὶ δ." Id.EN1143b13; opp. νόησις, Pl.R.534a; ἀληθεῖ δόξῃ δοξασταί capable of being subjects of true opinion, Id.Thi.202b; "δ. ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς" Id.Phil.36c; "δόξης ὀρθότης ἀληθεῖσι" Arist.EN1142b11; "δ. ἐμποιεῖν περὶ τινος" Id.Pol.1314b22; κύρια δ. φιλοσοφικὰ maxims, title of work by Epicurus, Phil.Dr.p.86 W., etc.; "αἰ κιναιὸ δ." axioms, Arist.Metaph.996b28. 2. mere opinion, conjecture, δόξη ἐπιστάσθαι, ἡγεσθαι, imagine, suppose (wrongly), Hdt.8.132, Th.5.105; "δόξης ἀμαρτία" Id.1.32; δόξαι joined with φαντασία, Pl.Thi.161e, cf. Arist.Ph.254a29 (but dist. fr. φαντασ^α, Id.de An.428a20); κατὰ δόξαν, opp. κατ' οὐσίαν, Pl.R.534c; ὡς δο^α χρώμενοι speaking by guess, Isoc.8.8, cf. 13.8. 3. fancy, vision, "δ. ἀκόνα λιγυράς" Pl.O.6.82; "δ. βραδύσσης φρονός" A.Ag.275; "οὐκ εἰσι δόξαι τῶνδε πημάτων" Id.Ch. 1053, cf. 1051; of a dream, E.Rh.780; "δ. ἐνυπνίου" Philostr.VA1.23; pl., hallucinations, Alex.Trall.1.17.

τελευτάω, fut. A. "-ήσω" E.Tr.1029, etc.; pf. "τελευτήσθαι" Pl.Men.75e, al.; Pass. fut. Med. τελευτήσομαι always in pass. sense, Il.13.100, Od.8.510, 9.511, E.Hipp.370 (lyr.); aor. "ἐτελευτήσθην" Pl.15.74; bring to pass, accomplish, "ἔφρα.. τελευτήσθαι τάδε ἔργα" Il.8.9; "τ. ἂ μείνωνι αἰ" Od.2.275; "ἐπὴν ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρῃς" 1.293, cf. 2.306; γάμον τ. 24.126; fulfil an oath or promise, wish or hope, "τ. ἐλόθου" 21.200; "τ. δσ' ὑπέστης" Il.13.375; "οὐ Ζεὺς ἄνδρῶσι νοήματα πάντα τελευτᾷ" 18.328, cf. Od.3.56,62; "ἔρκα" Call.Aet.3.1.29; τελευτᾶν τινι κακῶν ἥμαρ bring about an evil day for one, Od.15.524; "τ. πόνους Δαναοῖς" Pl.P1.54, cf. E.Ph.1581 (lyr.); "οἶ τ. λόγον" Id.Tr.1029; τὸ δ' ἐνθέν ποί τελευτήσῃ με χρῆς; to what end must I bring it? S.OC476; "Ζεὺς δ' τι νεύσῃ, τοῦτο τελευτᾷ" E.Ac.979 (lyr.), etc.; Pass., to be fulfilled, come to pass, happen, ll. c. sub.init; "πῆν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτήθῃνοι ἐβλῆωφ" Il.15.74; "πῆν τελευτήθῃ φόνος" E.Or.1128. 2. finish, "αχθελίη.. ἐπικκινεῖσσαι" Od.5.253; ἐπεὶ δ' ἔμοισεν τε, τελευτήσεν τε τὸν ἕρκον had sworn and completed (made binding) the oath, 2.378, etc.; ἡσύχων ἄμραν τ. close a peaceful day, Pl.O.2.33; ἔρξομαι ἐκ βολβοῖσι τελευτήσω δ' ἐπὶ θύνων (sc. τὸ δεῖπνον) Pl.Com.173.6 (thex.). 3. esp. τ. τὸν ἀΐωνα finish life, i.e. die, Hdt.1.32, 9.17, etc.; "τ. βίον" A.Ag.929, S.Fr.646 codd. (sed leg. δρόμον), E.Hec.419, Pl.Prt.351b; ὑπ' ἄλλου τ. τὸν βίον, i.e. to be killed, Id.Lg.870e; also (after the analogy of παύσομαι) c. gen., τελευτᾶν τοῦ ἀνθρώπινου βίου make an end of life, X.Cyr.8.7.17; σο λόγου τ. Th.3.59; ἐπιούσι τ. ἐς τάδε ἐπὶ ib.104. b. freq. abs., end life, die, Hdt.1.66, 3.38, 40, al., Pl.R.614b, al.; πῆν τελευτήσῃν τ' ἰδῃς before you see him dead, S.Fr.662; "τ. μάχῃ" Id.617; "νοῦσφ" Hdt.1.161; "γῆρσφ" Id.6.24; τ. ὑπὸ τινος die by another's hand or means, ib.92; "δὸλωφ ὑπὸ τινος" Id.4.78; "ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρέης" Id.1.39; "ὑπ' ἀλλασφόνους χερσίν" A.Th.930 (lyr.); "ἐκ τῆς πληγῆς" Pl.Lg.877b, of animals, Aryst.PA667b11, PMich.Zen.67.25 (iii B.C.). II. intr. (as always in Prose, except in signf. 1.3a): 1. to be accomplished, "ἀριστν κοροφά" Pl.O.7.68 (as v.l. for τελευτάωσθ[IF09?]); ἐπίβιος"

E.Ba.908 (lyr.). 2. come to an end, A.Ag.635, etc.: esp. of Time, τελευτώντος τοῦ μηνός, τοῦ θέρους, Th.2.4, 32, etc.: of actions, events, etc., “τ. ἡ ναυμάχια ἐς νύκτα” Id.1.51, etc. b. with words indicating the kind of end or outcome, ἦν δὲ πόλεμος κατὰ νόον τ. Hdt. 9.45, cf. 7.47; εἶν τ. A.Supp.211; πτωχολί τ. end by being beggars, Pl. R.552c; οὕτως τ. Th.1.110, 138; τ. ἐς τι come to a certain end, issue in, “οἱ εὐτυχεῖαι ἐς τοῦτο ἐτελευτήσαν” Hdt.3.125; τ. ἐς τώτου γράμμα end in the same letter, Id.1.139, cf. Th.2.51, 4.48, Pl.R.618a; ἐς ἄνδρας ἐς μειρακλίον τ. Id.Th.1.73b; ποῖ ἐς τί[FF09?] τελευτᾷν[FF08?]φρασι; came to what end? A.Pers.735 (troch.), cf. Ch.528, Pl.Lg.630b; also “τ. ἐπί τι” Id.R.510d, Smp.211c. 3. die, v. sup. 1.3b.

τρέφω, II.5.52, etc.; Dor. τρέφω (v. sub voce); 1sg. opt. A. “τρέφωιν” E.Fr.903; fut. “θρέψω” h.Ven.257, etc.: aor. 1 θρέψα, Ep. “θρέψα” Il.2.548; aor. 2 έτραφον (v. infr. B); pf. τέτραφα intr., Od.23.237, (συν-) Hp.Morb.Sacr. 11; but trans. S.OCI86 (lyr.); also “τέτραφα” Plb.12.25h.5: Med., fut. θρέψομαι in pass. sense, Hp.Genit.9, Nat.Puer. 23, Th.749, etc.: aor. “έθρέφαμην” Pl.O.6.46, A.Ch.928, etc.: Pass., fut. τρέφωμαι Ps.-D.60.32, D.H.8.41, etc., but in early writers in med. form θρέψομαι (v. supr.): aor. 1 έθρέφθη, Ep. “θρέφθη” Hes.Th. 198, rare in Trag. and Att., E.Hec.351, 600, Pl.Pt.310a; “έθρέφθη” IG12(9).286 (Eretria, vi B. C.); aor. 2 έτρέφαην [ω] Hom. (sed v. infr. B), A.Th.754 (lyr.), Ar.Av.335 (lyr.), etc.; Ep. 3pl. έτραφεν, τράφεν, Il.23.348, 1.251; pf. “τέθραμμα” Hp.Nat.Hom.5, E.Heracl.578, etc.; 2pl. “τέθραμην” Pl.Lg.625a (but συντέτραφθη [s. v. l.] in X.Cyr.6.4.14); inf. “εθρέφωμαι” Pl.Grg.525a, X.HG2.3.24 (in both with v. 1. τερρ-). I. thicken or congeal a liquid, γάλα θρέψαι curdle it, Od.9.246; τρέψε (impf.) “πίοναυτορόν” Theoc.25.106: Pass., with pf.Act. τέτραφα, curdle, congeal, “γάλα τρέφόμενον τυρόν έργάζεσθαι” Ael.NA16.32; “περί χροῖ τέτροφεν ἄλμη” Od.23.237. II. usu., cause to grow or increase, bring up, rear, esp. of children bred and brought up in a house, “δ’ σ’ έτρεψε τυτθὸν έόντον” Il.8.283; “ἦ μ’ έτεχ’, ἦ μ’ έθρέψε” Od.2.131, cf. 12.134; “εἶ’ έθρέφεν ἦδ’ αἰτάλλεν” Il.16.191, cf. Od.19.354; “έγ’ ω’ έθρέφα, σύν δε γηράων θάλα” A.Ch.908, cf. Supp.894; “μέχοι ἦβης τ.” Th.2.46; “γεννᾶν καὶ τ.” Pl.Pt.274a; “τ. το καὶ αὔξην μέγαν” Id.R.565c: c. acc. cogn., τ. νινά τροφήν τινα bring up in a certain way, Hdt.2.2; also “τῶν πρώτων μαθημάτων, έν οἷς αἱ παλαιαὶ τοῦς παῖδας έτρεφον” Gal.16.691; Med., rear for oneself, “θρέψατο τε φαίδιμον υἱόν” Od.19.368; “αὐτὸν έθρέψαντο δρόκωντες” Pl.O.6.46; “τεκοῦσα τόνδ’ έφιν έθρέφαμην” A.Ch.928; “οἱ γεννησάντες καὶ θρέψάμενοι” Pl.Lg.717; “τεκὼν έφρήνη καὶ θ.” Id.Smp.212a; “έτεκον μέν ὑμᾶς πολιμῆας δ’ έθρέφαμην ὕβρισμα” E.HF458: Pass., to be reared, grow up, “δς μοι τήλυγετος τρέφεται θαλίη έν πολλῇ” Il.9.143; “τῆ έμοῦ έτρεφόμεν” Od.15.365; “ἕμα τράφεν ἦδ’ έγένοντο” Il.1.251, etc.; κάρτιστα τράφεν ἄνδρων grew up the strongest men, Ib.266; prop. a boy was called τρέφόμενος only so long as he remained in the charge of the women, i. e. till his fifth year, Hdt.1.136; έξ έτου τράφην έγὼν from the time when I left the nursery, Ar.Av.322; but even of pre-natal growth, “έν σκότιουσηθῶς τεθραμμένη” A.Eu.665, cf. Th.754 (lyr.); generally, in Trag., “τραφεῖς μητρὸς εὐγενούς έπο” S.Aj.1229; έπως πατρός δειξείης οὔτος έξ οἴου τράφης Ib.557; “κρατίστατον πατρός. . . τραφεῖς” Id.Ph.3; παῖδες μητέραν τεθραμμένα true nurslings of your mothers, implying a reproach for unmanliness (s. vl.), A.Th.792; μῆας τρέφει πρὸς νυκτός art nursed by night alone, i. e. art blind, S.O.T 374. 2. of slaves, cattle, dogs and the like, rear and keep them, “κόνας” Il.22.69, Od.14.22, etc.; “έπκοῦς” Il.2.766; λέκτονος ἔνιν (v. σίνος) A.Eu.717 (lyr.); “μῆλη” Id.Eu.946 (lyr.); “έφιν” S.Fr.226 (cj. for στρέφουσι[FF09?]); κτίνα” Ar. Fr.628; “έρτυγας” Ep.214; “θρονύτας” Pl.Th.197c; οἱ τρέφοντες (sc. τοῦς έλέφαντας) the keepers, Arist.HA571b33; “τ. παιδαγωγούς” Aeschin.1.187; also “τ. γυναικα” E.IA749; τ. [έταίραν], [πρόνας], keep. . . Antiph. 2, Diph. 87; τ. τρέφωον one’s master, Nicol.Com.1.11.36; metaph., αἰγυαλὸν ένδον τρέφει he keeps a sea-beach in the house, Ar.V.110: Pass., to be bred, reared, “Soῦλας οὐκ ώνητὸς, ἀλλ’ οἴκοι τραιεῖς” S.O.T1123; έν τῆ εἴ, οἰκία γέγονεν καὶ τέτραπται was born and bred, Pl.Men.85c; “ἄγαθὸν θρεμμένον (i. e. τεθραμμένον, = θρεπτόν, v. θρεπτός 1) “έθαυτόν” MAMA4.275 B (Dionysopolis, ii A. D.); Νέκριν τῆν θρεμμένην μου Ib.276 A (Dionysopolis, ii A. D.). 3. tend, cherish, τὸν μέν έγὼ φιλέον τ καὶ έτρεφον, of Calypso, Od.5.135, cf. 7.256; of plants, Il.17.53; “θρέψασα φυτὸν ώς” 18.57, cf. Od.14.175. 4. of parts of the body, let grow, cherish, foster, “χαίτην. . . Σπερχέω, τρέψε” Il.23.142; “τῶ θεῶ, [πλόκαμους τ.]” E.Ba.494; “ὑπὴν ην έκαυρον τ.” Ar.V.476 (lyr.); τ. κόμην, = κομᾶν, Hdt.1.82; “[τρίχες] πολλὰ, εἰλίω τραφεῖσαι” Hero Bel.112; also τῶ έσεια τ. τρέφει ἄλωφην things which put fat on swine, Od.13.410; “τεθραμμένη εἰς πολυσαρκίαν” X.Mem.2.1.22. 5. in Poets, of earth and sea, breed, produce, team with, “οὐδέν ώκιδινότρονον γαῖα τ. ἀνθρώπου” Od.18.130; “έγριμα, τὰ τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη” Il.5.52; “φάρμακα, όσα τρέφει οὔρεα χρών” 11.741; “δς ἦπειρα. . . τρέφει ἦδὲ θάλασσα” Hes.Th.582; “πολλὰ γὰ τρέφει δεινά” A.Ch.585 (lyr.), cf. 128, E.Hec.1181; “θάλασσα. . . τρέφουσα πορφύρας ισάργγυρον κρητέα” A.Ag.959; δν πόντος τ., i. e. the sailors, Pl.I.1.48; rare in Prose, [Id.].Ant.897; τὸν Καδιμογενῆ τρέφει. . . βιότου πολύπλοον [τέλαγος] is his daily lot, Id.Tr.17 (lyr., but Reiske’s c. σπρέφει is prob); “πόνοι τρέφοντες βροτοῦς” E.Hipp.367 (lyr.). III. maintain, support, “τ. ἄνδρος μόχθος ἦμένας έσω” A.Ch.921, cf. Pl.O.9.106; “τὸ τρέφοντος” HXίω χθονὸς φύσιν” A.Ag.633; “τ. τὸν πατέρα” Aeschin.1.13; “τῆν οἰκίαν έλγν” D.59.67; “οὐ δίκαιον τρέφεσθαι ὑπὸ πατρός ὕδν ἦβόντα” Pl.R.568e; “τὰ κτήνη χιλιά έτρέφοντα” X.An.4.5.25; γάλακτι, τυρῶ, κρέασι τ., Id.Mem. 4.3.10; σίτω, έψω, Id.Lac.1.3; feed a patient, Gal.15.503, 19.185; prepare the food for an employee, σοῦ τρέφοντος αὐτόν, έμοῦ δε ἱματίζοντος “αὐτόν” BGU1647.14 (ii A. D.); also “τ. ἀπό τινος” Pl.Prt.313c, X.HG2.1.1; “έκ τινος” A.Ag.1479 (lyr.), cf. Pl.R.572b. 2. maintain an army or fleet, Th.4.83, X.An.1.1.9 (Pass.); “τ. τὰς ναῦς” Th. 8.44, X.HG1.5.5, 1.24; τ. τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῶν νήσων Ib.4.8.9; “έκ τῶν κωμῶν τρέφεσθαι” Id.An.7.4.11, etc. 3. of land, feed, maintain one, “τρέφει γὰρ οὔτος [δ ἄγρός], με” Philem.98.2, cf. Men.63.466, al. 4. of women, feed or suckle an infant, “συνεξομοιούται τὰ τρέφόμενα ταῖς τρέφουσας” Sor.1.88; γυνὴ τρέφουσα Ib.87; ἡ τρέφουσα, = ἡ τροφός, Gal.6.44. 5. of food, nourish, “τὰ Ἑρωαλειοτικά τρέφει οὐχ ὁμοῦς τοῖς ἄμυγδαλίαις” Diocl.Fr.126, cf. 117; “ἡ οὐκ έπιτηδείας τῶ, σώματι διδομένη τροφή οὐ τρέφει” Sor.1.49; “πυρῶν. . . όσοι κοῦφοι. . . ἤττον τρέφουσι” Gal.Vict.Att 6; “τὸ δέρμα πᾶν αὐτοῖς ώς ἄν ὑπὸ φλεγματι

ὄδους αἵματος τρεφόμενον αἰδάλειν γίνεται" Id.18(2).118, cf. 106. IV. bring up, rear, educate, Hes.Fr.19, Pi.N.3.53, etc.; "τῶ λόγῳ τ. καὶ παιδεύεις" Pl.R.534d; "θρέψαι καὶ παιδεύσαι" D.59.18; "Δήμητρος ἡ θρέψασα τὴν ἔμην φρένα" A.Fr.479; ἡ θρέψασα (sc. γῆ) the motherland, Lycurg. 47:—Med., "ἐθρέψω Ἐρέξην ἐν τοῖς αὐτοῖς ἡθεσιν" Pl.Lg.695e; ἡ θρέψαμένη one's motherland, Lycurg.85:—Pass., ὁρθῶς, εἴ τραφῆται, Pl. R.401e, Alc.1.120e; παιδεῖα, ἐν ταύτῃ τῇ παιδείᾳ τ., Id.Lg.695c, X. Cyn.1.16; "ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς" Th.2.44; "ἐν φιλοσοφίᾳ" Pl.Tht.172c; "ἐν χλιδῇ" X.Cyr.4.5.54; "ἐν ἐλευθερίᾳ" Pl.Tht.175d, Mx.239a; "ἐν ἄλλοις νόμοις" Arist.Pol.1327a14; "ἐν φωνῇ βαρβάρῳ" Pl.Prt.341c; "πάσαις Μοῦσαισι" BCH50.444 (Thespiae, iv A. D.), V. the Pass. sts. came to mean little more than to be, ἐπ' ἐμοὶ πολέμιον ἐτράφη (sc. τὸ γένος) Ar.Av.335 (Iyr.), cf. Th.141, S.OC805.

ἐπίσημον, τό, A. distinguishing mark, device, badge, Hdt.1.195; badge or bearing on a shield, v.l. in Id.9.74; ensign or flag (or figurehead) of a ship, Id.8.88, cf. Hp.Ep.17; device on a coin, Plu.Thes.6; on a signet, SIG2588.3 (Delos, ii B.C.); serial number, PPetr.3p.203 (iii B.C.); ἐπίσημα, τό, hieroglyphics, OGI56.64 (Canopus, iii B.C.). II. generally, mark, imprint, "τῶν ὀπλῶν" S.Ichn.102.

LITERATURA

- Abramowiczówna Z., *Słownik grecko-polski*, t. 1-4, Warszawa 1958-1965.
- Arystoteles, *Metafizyka*, A3, 983 b, 20-27, tłum. K. Leśniak, w: Arystoteles, *Dzieła wszystkie*, t. 2., Warszawa 1990.
- Beaufret J., *Parménide. Le Poème*, Paris 1996.
- Bollack J., *Parménide, de l'étant au monde*, Paris 2006.
- Calogero G., *Studi sull'Eleatismo*, Roma 1932.
- Casertano G., *Il piacere, l'amore e la morte nelle dottrine dei presocratici*, t. 1, *Il piacere et il desiderio*, Napoli 1983.
- Cassin B., *Sur la nature ou sur l'étant*, Paris 1998.
- Chantraine P., *Dictionnaire étymologique de la langue grecque. Histoire des mots*, Klincksieck 2009.
- Colli G., *Gorgia e Parmenide. Lezioni 1965-1967*, Milano 2003.
- Collobert C., *L'Etre de Parménide ou le Refus du Temps*, Paris 1993.
- Cordero N.L., *Les deux chemins de Parménide. Edition critique, traduction, études et bibliographie*, Bruxelles 1997.
- Cornford, *Plato and Parmenides*, London 1934.
- Couloubaritsis L., *La pensée de Parménide. En appendice traduction du Poème. Troisième édition modifiée et augmentée de Mythe et Philosophie chez Parménide*, Bruxelles 2008.
- Conche M., *Parménide. Le Poème: Fragments*, Paris 1996.
- Coxon A.H.C., *The Fragments of Parmenides. Revised and Expanded Edition edited with new Translations by Richard*

- McKirahan and a new Preface by Malcolm Schofield*, Las Vegas, Zurich, Athens 2009.
- Diels H., *Parmenides Lehrgedicht*, Berlin 1897, wyd. 2, Sankt Augustin 2003.
- Diels H., Kranz W., *Die Fragmente der Vorsokratiker*, Berlin 1951.
- Etudes sur Parménide*, red. P. Aubenque, t. 1-2, Paris 1987.
- Gallop D., *Parmenides of Elea. Fragments*, Toronto, Buffalo, London 2000.
- Gigon O., *Der Ursprung der griechischen Philosophie: Von Hesiod bis Parmenides*, Basel 1945.
- Krokiewicz A., *Zarys filozofii greckiej*, Warszawa 2000.
- Kubok D., *Prawda i mniemanie. Studium filozofii Parmenidesa z Elei*, Katowice 2004.
- Liddell H.G., Scott R., *A Greek-English Lexicon. Revised and augmented throughout by Sir Henry Stuart Jones. With the assistance of Roderick McKenzie*, Clarendon Press, Oxford, w wersji internetowej: <http://www.perseus.tufts.edu>.
- Mourelatos A.P.D., *The Route of Parmenides. Revised and expanded edition with a New Introduction, Three Supplemental Essays, and an Essay by Gregory Vlastos*, Las Vegas, Zurich, Athens 2008.
- Mrówka K., *Analiza B 8, w. 51-61 Poematu Parmenidesa*, w: „Logos i Ethos”, 2 (31) 2011, Warszawa, s. 183-201.
- Mrówka K., *Heraklit. Fragmenty: nowy przekład i komentarz*, Warszawa 2004.
- Mrówka K., *Parmenides. Ścieżka prawdy. Analiza fragmentów B 1-B 8, w. 1-51*, PWN, Warszawa 2012.
- Popper K., *Droga do wiedzy. Domysły i refutacje*, tłum. S. Amsterdamski, Warszawa 1999.
- Reale G., Ruggiu, *Parmenide. Poema Sulla Natura. I Frammenti e le Testimonianze indirette*, Milano 1991.
- Tarán L., *Parmenides. A Text with Translation, Commentary and Critical Essays*, Princeton 1965.

Wesoły M., *Parmenides* – „czcigodny i straszny zarazem”, w:
Człowiek i społeczeństwo w refleksji filozoficznej red. G.
Kotlarski, R. Kozłowski, Poznań 1992, s. 225-237.

Wesoły M., *Parmenides z Elei – physikos*, w: „*Studia Filozoficzne –
Nowa Seria*”, nr 2, 2001, s. 59-70.

SUMMARY

POEM OF PARMENIDES

This is a new translation of the *Fragments of Parmenides of Elea*, the fifth century B.C. thinker. The text includes: a Greek poem with the fragments B 9-17, B 19, a critical apparatus which takes into consideration some new editions and a new English translation.